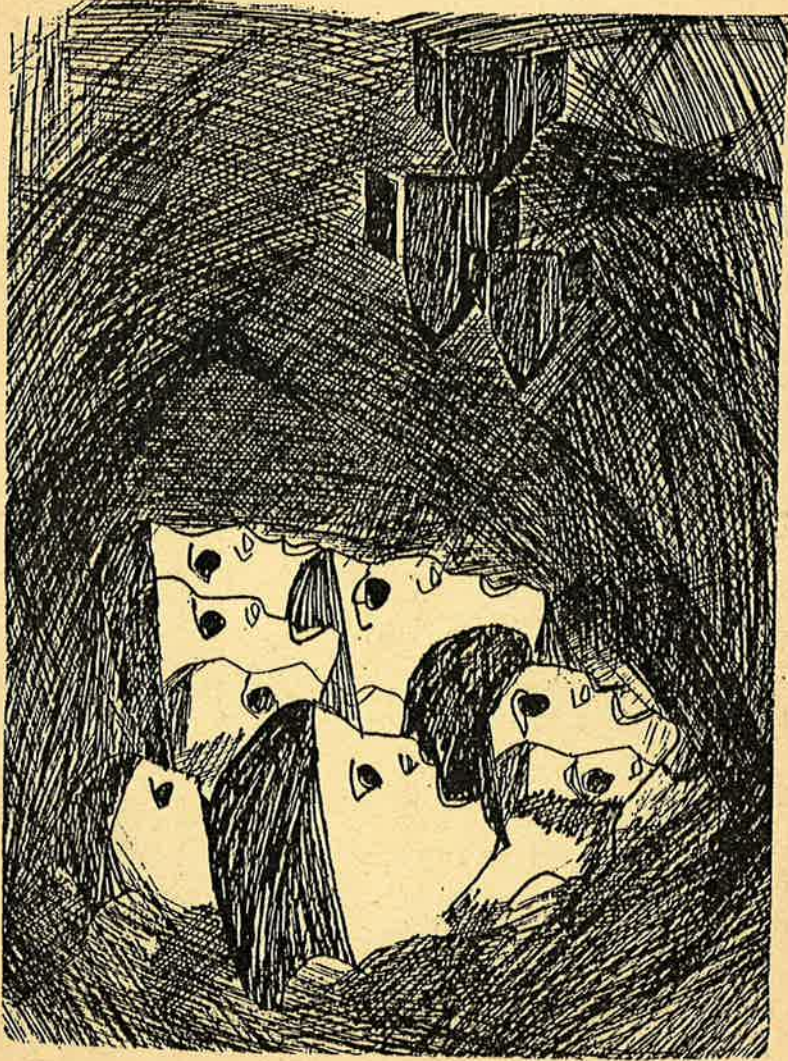

RAYA

தமிழர்

ஐக்கிய

இலங்கை

சாத்தியமா?

'மனிதம் குழு'வின்
கருத்துகள்
தொடர்பாக
சில
கருத்துகள் :

'ஐக்கிய இலங்கை' என்ற பதமே தனக்குள் முரண்பாடுகளைக் கொண்டிருப்பதைச் சுட்டுகிறது. முரண்பாடுகள் இல்லை என்றால் 'ஐக்கியம்' என்றபதம் அவசியம் இல்லை. அது அதுவாகவே அதாவது ஒரு பொருளாகவே இருக்கும்போது ஐக்கியம் என்ற சொல் தேவையற்றதாகிவிடுகிறது.

'ஐக்கிய இலங்கை' என்றும்போது, இலங்கை ஏற்கெனவே பிளவுண்டு இருக்கிறது என்பது தொக்கு நிற்கிறது. இந்தப் பிளவுண்ட இலங்கையில் நிலவும் முரண்பாடு இதை இரண்டு தனித்தனியான பொருட்களாக்குவது போல இலங்கை, ஈழம் (அல்லது தமிழீழம்) என்று பிரிக்கப்படுவதன் மூலம் தீர்க்கப்படுமா அல்லது அப்படி ஒரு பிளவு இல்லாமலேயே தீர்க்கப்படுவது சாத்தியமா என்பதுதான் அடிப்படையான கேள்வி.

80களின் ஆரம்பத்தில் - இது ஒரு கேள்விக்குரிய பிரச்சினையே அல்ல என்றளவுக்கு வேகமாக எழுந்துவந்த போராட்ட எழுச்சி, 80களின் மத்தியில் தனக்கே உரிய தர்க்க ரீதியான காரணங்களால் தேக்கத்தைச் சந்தித்தபோது ஆங்காங்கே இக் கேள்வி எழுப்பப்பட்டது தொடங்கியது.

கடந்தகால போராட்ட அனுபவங்கள் உருவாக்கிய தோல்வி மனப்பான்மையிலிருந்தும், எம்மை மீள் பரிசீலனை செய்ய வேண்டிய தேவை எழுந்ததால்

ஏற்பட்ட கருத்துப் போராட்டங்களின் மத்தியிலிருந்தும், இந்திய இலங்கை ஒப்பந்தக் காலத்தில் உருவாகிய புதிய சூழல் ஏற்படுத்திய தாக்கத்தாலும் இது பரவலாக விவாதிக்கப்படத் தொடங்கியது.

"அப்பவே சொன்னோம் பாத்தியா?" என்று பழைய இடதுசாரிகள் கொடுப்புக்குள் சிரிக்கலாம். ஆனால் இது தமிழ் மக்களின் தேசிய விடுதலையில் அக்கறை உள்ளவர்கள் மத்தியில் இந்த இடதுசாரிகளின் கண்டித்தனமான, சோரம்போன அரசியல் அடிப்படையிலான முடிவுகளோடு ஒன்றாகப் பார்க்கப்படக்கூடியதல்ல. மிகவும் காத்திரமாக விவாதிக்கப்பட வேண்டிய விடயமாகும்.

'மனிதம் குழு' இந்த விடயத்தைத் தொடர்ந்து மிகவும் வரவேற்கப்பட வேண்டிய ஒன்றாகும்.

'மனிதம்' குழு' தெரிவித்துள்ள கருத்துகள் தொடர்பாக சில கருத்துகளைப் பகிர்ந்து கொள்வதே எனது நோக்கமாகும்.

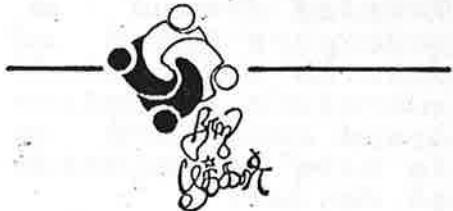
"சிங்கள மக்களுக்கும், தமிழ் மக்களுக்கும் இடையில் இனவாதப் போக்குகள் பெரிதாக வளர்ச்சியடையாத ஆரம்பக் காலங்களிலேயே இத் தலைவர்கள் 'தமிழீழம்' என்ற கோரிக்கையை முன்வைத்தது..." என்று 'மனிதம் குழு' எழுதும் போது தமிழ்த் 'தலைவர்களின்' பொறு

ப்பற்ற தனத்தையும், தாம் சார்ந்த வர்க்க நலன்களுக்காகக் குறுக்கு வழிகளில் மக்களைத் திரட்ட அவர்கள் முன் வைத்த ஒரு தேர்தல் கோசம் என்பதையும் விமர்சிக்கிற வேகத்தில், 'தமிழீழம்' முன் வைக்கப்பட்ட காலம் 'இனவாதப்போக்குகள்' 'சுர்மையடையாத - காலம் எனச் சொல்லவிரும்புகின்றனர். இது தவறான ஒரு கருத்தாகும்.

சிங்கள இனவாதத்தின் வளர்ச்சி பேரினவாதமாகி தமிழ் தேசிய இனத்தை ஒருக்குவதில் மிகவும் தீவிரமான போக்கைக் கொண்டிருந்த காலகட்டம்தான் அது.

தமிழ்த் 'தலைமைகள்' பல்வேறு தீர்வுகளை முன்வைத்து முன்வைத்து தோல்வி கண்டபின் வைத்த முழக்கத்தான் 'தமிழீழம்'. அது காலத்துக்கு முந்தியதா, பிந்தியதா என்பதைவிட அது வெற்றுக் கோசமாக முன்வைக்கப்பட்டது என்பதுதான் பிரச்சினை.

தமிழீழத்தைப் பாராளுமன்றத் தேர்தலுக்கான ஒரு கோசமாக அவர்கள் முன்வைத்தார்கள் என்பதற்குமேல் அவர்களிடம் வேறெந்தத் திட்டமும் இருக்க

கவில்லை. பாராளுமன்றத்திற்குப் போய் அதைப் பேசி வாங்க முடியும் என்று அவர்கள் ஊட்டிய நம்பிக்கையை விடவும் அதிகளவில் 'வெளவால் வரும்' என்று கூறி இந்தியா வாங்கித் தரும் என்ற நம்பிக்கையையே ஊட்டினார்கள்.

இந்தக் கீழ்த்தரமான அரசியல் நடவடிக்கை பெரியளவில் மக்களை ஆகர்ஜிக்கும் ஒன்றாக எடுபட்டது என்றால் அதற்குரிய யதார்த்தமான நிலைமைகள் நிலவின என்றே அர்த்தம்.

சிங்களப் பேரினவாதம் தமிழ்த் தேசிய இனத்தை, அதன் தேசிய அடையாளங்களை சிதைப்பதன் மூலம் அழித்துவிட நினைத்து செய்துவந்த நடவடிக்கைகளைத் தமிழ்த் தலைமைகள் எதிர்கொண்ட விதம் தமது சொந்த வர்க்க நலன்களின் அடிப்படையில் அமைந்தது. அதாவது ஏதாவது சமரசத்தைச் செய்து கொள்வதற்கு அரசை நிர்ப்பந்திக்கிற நோக்கத்திற்காகவே தம்மோடு பரந்துபட்ட மக்கள் சக்தி இருப்பதைக் காட்டுவது. பரந்துபட்ட மக்களைத் தம்பின்னால் திரட்ட தமிழ் கட்சிகட்கு வேறெந்தத் தீர்வையும் விட இலகுவானதாக இருந்தது தமிழீழமே. இது தமிழ் மக்களின் அபிலாசைகட்கு ஒரு மருந்தாக இருக்கும் எனப்பட்டதால் பலத்த ஆதரவு இந்த முழக்கத்திற்குக் கிடைத்தது.

ஆனால் தமிழீழத்தை முன்

வைத்தவர்கள் தமிழ் மக்களின் சுயநிர்ணய உரிமை பற்றி ஒரு போதும் பேசியதில்லை. பழைய தமிழ்த் 'தலைமைகள்' அதை அப்படி ஒன்று இருப்பதை- திம்பு பேச்சுவார்த்தையின்போதுதான் ஏற்றுக்கொள்கின்றன.

தமிழ் மக்களின் சுயநிர்ணய உரிமை என்பது அவர்களைப் பொறுத்தவரை அவ்வளவு முக்கியமானதாக இருக்கவில்லை.

'மனிதம் குழு' குறிப்பிடும் இன்னொரு பிரச்சினை " தமிழ் மக்கள் தமது பாரம்பரிய பிரதேசங்களில் பாதுகாப்பாக - வாழ்வதற்கான போராட்டத்தை வலியுறுத்தும் அதேவேளை இதை வெறும் தமிழீழப் போராட்டமாக குறுக்கிவிடமுடியாது என்பதாகும். இதுவே எனது முக்கியமான பிரச்சினையாகும்.

'மனிதம் குழு' கருதும் 'தமிழீழப்' போராட்டம் எது என்று புரியவில்லை. 'வெறும் தமிழீழப் போராட்டம்' என்பது திட்டமற்ற கூட்டணியால் முன்வைக்கப்பட்டது போன்ற 'தமிழீழம்' என்று அர்த்தப்படுகிறதா அல்லது தமிழீழ விடுதலைக் கானதாகச் சொல்லப்படும் - போராட்டங்கள் அனைத்துமே தவறு என்ற அடிப்படையிலிருந்து சொல்லப்படுகிறதா என்று தெரியவில்லை. பிரதேசத்தைப் பாதுகாப்பதற்காக நடாத்தும் 'பாதுகாப்பு'ப் போராட்டத்தை உயர்த்தியும், 'தமிழீழப்' போராட்டம் அதைவிடத் தாழ்வானது என்றும் சொல்லுவது

போலவே அது தொனிக்கிறது.

இது, தமிழீழப் போராட்டத்தின் தவறான அம்சங்களை விமர்சனத்துக்குள்ளாக்கி அது எப்படி சரியான திசை வழியில் செல்லமுடியும் என்று ஆராய்வதற்குப் பதிலாக, அதன் தவறான பக்கங்களால் அதிருப்தியுற்று, அதைவிடப் 'பாதுகாப்பு யுத்தம்' உயர்வானதெனச் சொல்லுவதாகும்.

'மனிதம் குழு' புரிந்து கொள்ளத் தவறுவது என்னவென்றால் பாதுகாப்பு யுத்தத்திற்கும், தமிழீழத்திற்கும் அடிப்படையில் இருக்கும் வேறுபாட்டையே.

பாதுகாப்பு யுத்தம் எந்த அரசியல் இலக்கையும் கொண்டதல்ல. மாறாகத் தமிழீழப் போராட்டம் ஒரு இலக்கைக் கொண்ட போராட்டமாகும். எமது துரதிஷ்டம் என்னவென்றால், தமிழீழ விடுதலைப் போராட்டம் பாதுகாப்புப் போராட்டத்திற்கு அப்பால் வளர முடியாமல், திரும்பத் திரும்பத் தேக்கத்திற்குள்ளாகி வருவதே.

தமிழீழப் போராட்டமே யதார்த்தத்தில் பாதுகாப்புப்-போராட்டமாகக் குறுகியுள்ளது. 'மனிதம் குழு' சொல்வதுபோல பாதுகாப்புப் போராட்டம் தமிழீழப் போராட்டமாக குறுகிவிடவில்லை.

ஆனால் இதில் 'மனிதம் குழு' விடம் இருக்கக்கூடிய இன்னொரு ஆபத்தான சிந்தனையையும் நாம் கவனிக்க வேண்டும்.

அதாவது கடந்தகால 'மரபுவாத' இடதுசாரிகளால் பேசப்பட்டிருந்த 'தேசிய ஒருமைப் பாடு, இன ஐக்கியம்' என்ற கற்பனாவாதக் கோட்பாடுகளின் அடிப்படையில் நின்று 'தமிழீழப் போராட்டம்' ஒரு குறுகிய - - நோக்கமுள்ளதாக குற்றம்சாட்டப்படவும் முடியும்.

அவர்களுக்கு தமிழ் மக்களின் உரிமைப் போராட்டம் சரியானது, நியாயமானது. ஆனால் தமிழீழம் கோருவது இனவாதமாகும். அதாவது ஒற்றை ஆட்சி அமைப்புக்குள் போராட்டம், பிரிந்து போவது பற்றி பேசக்கூடாது! இந்த விசித்திரக் கோட்பாட்டின் தொனியும் கூட 'மனிதம் குழு' வின் கருத்தில் தொனிக்கத்தான் செய்கிறது.

"நீங்கள் போராடுங்கள். உங்கள் போராட்டம் நியாயமானது. போராடுவது உங்கள் உரிமை. ஆனால் நீங்கள் எல்லை மீறிப் போகக்கூடாது. பாரம்பரிய பிரதேசத்தில் பாதுகாப்புக்காகப் போராடுங்கள். அதை மீறி விடவேண்டாம்" என்ற கருத்து, காங்காலமாகத் தமிழ் மக்கள் தமது விடுதலைப் போராட்டத்தையல்ல, பாதுகாப்புப் போராட்டத்தையே நடாத்தும் படி கூறுவதாகும்.

இனவாத அரசும், அதன் இருப்புக்கான அடிப்படையையும் உடைக்கப்படாமல் எந்த மாற்றமும் நடக்கப் போவதில்லை என்பதையும், அதை உடைக்கும் சக்தி பாதுகாப்புப் போ

ராட்டத்திற்கு அல்ல, விடுதலைப் போராட்டத்திற்கு மட்டுமேயுள்ளது என்பதையும் 'மனிதம்குழு' மறந்துவிடுவது வியப்புத்தான்!

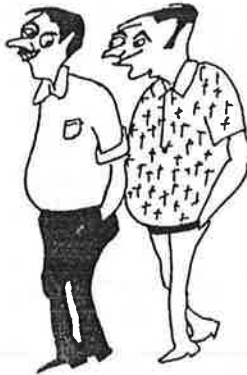
தமிழ் மக்களின் போராட்டம் என்கிறபோது வருகிற மக்களும், யுத்தத்தின் கொடுமை தாங்காமல் சிங்கள மக்கள் மத்தியில் வாழவும் தயாராகவுள்ள 'மக்களும்' ஒன்றுதானா?

'மனிதம் குழு' தமிழ் மக்களுக்கும், சிங்கள மக்களுக்கு மிடையில் பிளவு ஏற்பட்டு அவர்கள் ஒருவரையொருவர் சந்திக்கும்போது 'கண்களில் தீப்பொறி பறக்கும்' என்றளவுக்குப் பகைமையுணர்வு கொண்டவர்களாக இருக்கிறார்கள் என்பதுபோன்ற ஒரு கருத்தைக் கொண்டிருக்கிறார்களோ தெரியவில்லை. அதனால்தான் அவர்களுக்கு சிங்கள மக்கள் மத்தியிலும் தமிழ்

மக்கள் வாழத் தயாராயுள்ளனர் என்பது பெரிய விடயமாகப் படுகிறது.

ஆனால் உண்மையில் 83 கலவரத்தின் பின்னும் 'தமிழ்மக்கள்' சிங்கள மக்கள் மத்தியில் வாழ்ந்துகொண்டுதான் வருகிறார்கள். இதில் எந்தப் புதுமையும் இல்லை. ஏன் தமிழீழம் உருவாகிய பின்னும் கூட வாழக் கூடும். இங்கே பிரச்சினை இனவாதத்தைக் கட்டவிழ்த்து விடுவது சிங்கள மக்கள் அல்ல. சிங்கள மக்கள் சிங்களப் பேரினவாத சித்தாந்த ஆதிக்கத்துள் இழுக்கப்பட்டிருப்பதால் தமிழினம் மீதான அரசின் ஒருக்குமுறை எதிர்ப்பற்ற ஒன்றாக இருக்கிறது என்பதுதான் முக்கியமானது. தெற்கிற்குத் தமிழர்கள் யுத்த அகதிகளாக வந்தால் சிங்கள மக்கள் மத்தியில் அவர்கள் தற்கா

வானாவும், போனாவும்.

"எங்கடை மூன்னாள் விடுதலை டியக்கங்கள் எல்லாம் ரஞ்சனரை பதவுடலுக்கு மலர் வளையம் வைச்சிருக்கினம். நல்ல மனிதரை இழந்துபோனோமெயெண்டு அழுதிருக்கினம்"

"மக்களினரை உயிரை அழிச்சாலும் தங்கடை உயிருக்குப் பாதுகாப்பு அளிச்சபடியால் பாதுகாப்பமைச்சருக்கு தங்கடை செஞ்சோற்றுக்கடளை இந்த டியக்கத் தலைவர்மார் காட்டியிருக்கினம். உப்பட்டவரை உள்ளளவும் நினைவென்றிருக்கும்"

இன்னன்னா.

லிகமாக 'நிம்மதி' யாக இருக்கலாம். ஆனால் இந்த 'நிம்மதி' யும், விருதலைப் போராட்டத்தின் பின்வரும் நிம்மதியும் ஒன்றல்ல.

தமிழீழ விருதலைப் போராட்டம் சிங்கள மக்களுக்கு எதிரான ஒரு போராட்டம் அல்லவே. இன்றைய 'தலைமைகள்' சிங்கள மக்கள் மீது தாக்குதல்கள் நடத்தியிருப்பது உண்மையாயினும், அது தமிழீழப் போராட்டத்தின் தவறான வழிமுறைகளை சுட்டிக்காட்டுமேயொழிய, 'தமிழீழத்திற்கான போராட்டம் அவசியமில்லை' என்ற முடிவுக்கு வரப் போதுமானதா?

'தேசிய விருதலைப்போராட்டம்' என்ற சொற்றொடரைப் பூவிக் காமல் 'தமிழீழப் போராட்டம்', 'பாதுகாப்பு போராட்டம்' என்றுகூறி எங்கே 'தமிழீழப் போராட்டத்தை' யாராவது இன ஐக்கியத்திற்கு எதிரானது என்று கருதிவிடுவார்களோ என்ற அச்சத்துடன் 'மனிதம் குழு' நிரூபிக்க விரும்புவது எதை? தாம் 'இனவாதிகள் அல்ல' என்பதைத்தானா?

இதுவரை காலப் போராட்டத்தை தேசிய விருதலைப் போராட்டம் அல்ல, வெறும் தமிழீழப் போராட்டம் தான் என்றும், அது மிகவும் குறுகியதென்றும் 'மனிதம் குழு' விவாதிக்கவிரும்புகிறதாவென்று தெரியவில்லை. ஆனால் திரும்பத் திரும்ப "தமிழ் மக்கள் தமது பாதுகாப்புக்காகப் போராடுவது நி

யாயமானது" என்பதற்கு மேல் எதையும் அவர்கள் சொல்லவில்லை. தமிழ் மக்கள் தமது பாதுகாப்புக்காகப் போராடுவது நியாய, அநியாயங்களுக்கு உட்பட்டதா என்ற பிரச்சினை காலங் கடந்த ஒன்று. இப்போதுள்ள பிரச்சினை அவர்கள் 'தேசிய விருதலைப் போராட்டத்தை' (கவனிக்கவும்- விருதலை; பாதுகாப்பு அல்ல) நடத்துவது நியாயமானது என ஏற்றுக்கொள்ளப்படவேண்டும் என்பதே.

'மனிதம் குழு', தமிழ் மக்கள் பாதுகாப்புக்காகப் போராடுவது நியாயமானது என்று சொல்வதும், அதைச் சிங்களமக்கள் ஏற்கவேண்டும் என்று கேட்பதும், சிங்கள மக்கள் மத்தியில் இருக்கக்கூடிய 'புரட்சிகரசக்திகளை' யிட்டு ஒரு கற்பனா ரீதியான கண்ணோட்டத்துடன் வைக்கப்படும் கருத்துகளையாகும்!

தற்போதுள்ள நிலையை மாற்ற 'மனிதம் குழு' முன்வைக்கும் தீர்வு: (1) சிங்கள மக்கள் மத்தியில் நிலவும் தேசிய வெறியையும், (2) தமிழ் மக்கள் மத்தியில் நிலவும் குறுந்தேசிய வெறியையும், (3) முஸ்லீம் அடிப்படைவாதத்தையும் எதிர்க்கும் 'புரட்சிகர சக்திகள்' முனைப்படைய வேண்டும் என்பதே.

'மனிதம் குழு' வின் ஐக்கிய இலங்கை சாத்தியமாவென்ற கேள்விக்கான பதிலை மேற் சொன்ன புரட்சிகர சக்தி முனைப்படைந்து தமிழ் மக்களின் பிரச்சினைகளைத் தீர்க்கிறவிதத்

தில் தீர்வுகளை முன் வைப்பதன் மூலம் சாத்தியம் என்று முடித்துள்ளார்கள்.

ஐக்கிய இலங்கை தான் தமது தீர்வு என்பதை அடித்துச் சொல்லாமல், தமிழ் மக்களின் பிரச்சினைக்கு 'பாதுகாப்பு யுத்தத்தை நடாத்து' என்று கூறி அதற்கும் ஒரு வழி சொல்லாமல், மொத்த இலங்கைப் புரட்சிப் பற்றியும், அது எப்படி தமிழ்மக்களின் பிரச்சினைக்கான தீர்வினை முன்வைக்க முடியும் என்றும் சொல்லாமல் எல்லாவற்றையும் தொட்டுவிட்டதுபோல எழுதப்பட்ட இந்தக் கட்டுரையில் வலியுறுத்தப்பட்டது 'பாதுகாப்பு யுத்தம் நடத்த தமிழ் மக்களுக்கு உரிமையுண்டு' என்பது மட்டுமே!

சரி, மேலே இவர்கள் கூறிய சிங்கள 'தேசிய வெறியையும்', மற்றும் குறுந்தேசியவெறி அடிப்படையிலான வாதங்களையும் எதிர்ப்பது எப்படி? இவற்றை எதிர்த்து வரப்போகும் புரட்சிகரச்சக்திகளின் கருத்துகளில் ஒன்றாக 'தமிழ் மக்கள் தமது பாதுகாப்புக்குப் போராடுவது சரியானது' என்று இருக்கும் என்பதுதான் 'மனிதம் குழு'வினரின் கருத்து. சரி, அந்த 'நியாயமானது' என்ற கருத்தினை சிங்கள மக்கள் ஏற்கச் செய்வது எப்படி? பேரினவாதத்திற்கு எதிராகப் பாதுகாப்புப் போராட்டத்தை நியாயப்படுத்துவதால் அதைத் தகர்த்துவிட முடியுமா? 'மனிதம் குழு' தான் பதில்

சொல்லவேண்டும்.

'மனிதம் குழு'வால் எழுப்பப்பட்ட கேள்விக்கு வருவோம். ஐக்கிய இலங்கை சாத்தியமா? ஆம்! சாத்தியம். ஆனால் அது தற்போதுள்ள யதார்த்தச் சூழ்நிலையைக் கணக்கிலெடுத்தால், தமிழ் மக்களின் தேசிய விடுதலைப் போராட்டத்தின் வெற்றியோடு சம்பந்தப்பட்டது என்பதே உண்மை.

சிங்களப் பேரினவாத அரசின் இருப்பு பௌத்த சிங்கள பேரினவாதத்தையே தனது அத்திவாரமாகக் கொண்டிருக்கின்றது. அது தகர்த்தப்படாதவரை இந்த அரசை ஆட்டம் காணச் செய்யமுடியாது. நிறுவனமயப்படுத்தப்பட்ட பேரினவாதம் தமிழ் மக்கள் மீதான ஒருக்குமுறையை எந்தத் தயக்கமும் இன்றி இப்போது நியாயப்படுத்துவதற்கு முடியும். பௌத்த பேரினவாதத்தின் சிந்தனை மேலாதிக்கத்தின் கீழ் உள்ள சிங்கள மக்கள் மத்தியிலிருந்து தமிழ் மக்களின் கண்ணோட்டத்தை அவர்களின் கண்ணோட்டத்திலிருந்து புரிந்துகொண்டு தீர்க்கும் சக்திகள் உருவாகிவருவது முயல் கொம்பாகும். தப்பித் தவறி அத்தகைய கருத்துகளைக் கொண்டவர்களும் சிங்களப் பேரினவாத, பாஸிஸ் அரசினை எதிர்த்து தமது கருத்தை முன்வைத்து போராடுவதற்குரிய வாய்ப்புகள் மிக மிக அரிது - இல்லையென்றே சொல்லமளவிற் கு!!!

மொத்த இலங்கையின்

புரட்சிக்கான திட்டம் தேசிய இனப் பிரச்சினைக்கான தீர்வினை முன்வைத்துத்தான் ஆகவேண்டும். அதுவே பிரதான முரண்பாடாக இன்னமும் இருந்துவருகிறது.

தமிழ் மக்களின் சுயநிர்ணயவுரிமையை வழங்குமாறு இயக்கம் நடத்தவும், இலங்கையின் புரட்சியுடன் அதை இணைக்கவும் சக்தி வாய்ந்த ஒரு புரட்சிகர அரசியல் அமைப்பு இல்லாத நிலையில் தமிழ் தேசிய இனம் தனது சகிக்கமுடியாததாகிவரும் வாழ்நிலையில் தனது சொந்த விடுதலைக்கான யுத்தத்தில் குதிப்பது தவிர்க்க முடியாததே.

உண்மையில் தமிழ் தேசிய விடுதலைப் போராட்டம் அதன் சொந்தத் தவறுகளை களைந்துகொண்டு புரட்சிகரப் பாதையில் முன்னேறும்போதுதான் சிங்கள மக்கள் மத்தியிலும், சிங்களப் புரட்சிகரச் சக்திகளிடமத்தியிலும் பேரினவாத சிந்தனாதிக்கத்திலிருந்து விடுபடும் வாய்ப்புண்டு. அதுவரையும் அத்தகைய வாய்ப்புகள் இல்லையென்றே - சொல்லவேண்டும். சரியாகச் சொன்னால் முழு இலங்கையினதும் விடுதலைக்கு தமிழ்த்தேசிய இனத்தின் விடுதலை ஒரு முன்நிபந்தனையாக உள்ளது. தமிழ் தேசிய இனம் விடுதலை பெறுவதே சிங்கள இனத்தினதும் விடுதலையைச் சாதிக்கும்.

இனி, தமிழ்த் தேசிய இனத்தின் விடுதலை என்பது பாது

காப்புப் போராட்டத்தை நடத்துவதல்ல; மாறாக விடுதலையுத்தத்தை நடத்துவது, பிரதேசத்தையும், மக்களையும் விடுவிப்பது. இத்தகையதொரு போராட்டம் தற்போதைய தலைமைகளால் ஒருபோதும் சாத்தியமில்லை. அதற்கான புதிய தலைமையைக் கட்டுவதே நம்முன்னுள்ள பணியாகும்.

ஒருக்கால் தமிழ்த்தேசிய இனம் விடுதலை பெற்றால், அதன்பின் சம அந்தஸ்து கொண்ட இரண்டு தேசிய இனங்களுக்கிடையிலான பரஸ்பர அங்கீகாரத்துடனான "ஐக்கியம்" சாத்தியம். இலங்கை இரண்டு நடாவதா இல்லையா என்பதை அப்போதுதான் தீர்மானிக்கமுடியும்! தமிழ் மக்களின் போராட்டம் தேசிய விடுதலைப் போராட்டமேயொழிய அது "பிரிவினை" வாதம் அல்ல. பிரியவேண்டும் என்பதற்காகவே பிரிவதல்ல இது; விடுதலைக்காகப் பிரிவது!

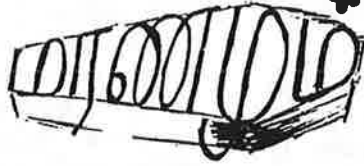
மு.சு.பாண்டிரங்கம் (நா.டி)

குடிம வேண்டாம் (நாடாட்சி)

தூண்டில் உடனே வேலைத்திட்டத்தை வகுக்க வேண்டும், அல்லது நிற்பாட்ட வேண்டும் என்ற கருத்தானது ' தலைக்கு உடனே தலைப்பாகையை வையுங்கோ இல்லாட்டி தலையை வெட்டி எறியுங்கோ ' என்ற மாதனமுத்தா பாணியிலான கருத்துக்கு ஒப்பானதாகும்.

பெண்ணக்காரர்

மலரிதழ்

போர்க்குரல் எழுப்பி
பனை மரங்கள்
உறக்கம் கலைக்கும்.

கட்டாக்காலி மாடுகள்
மேச்சலக்காய்
பணம்பழங்களை சூப்பும்.

உரசும்
ஈரம் காய்ந்த பனை ஓலைகளும்
கள்ளு முட்டிகளைப் பாதுகாக்கும்.

அவள்
கிழிந்த சட்டையோடு
கடைவாயையும் துடையாமல்
பீத்தல் கடகத்துடன்
குறைப் பாத்தியை நிரப்பிவிடும் எண்ணத்தில்
பணங் காணிக்குள் அலைவாள்.

பீரங்கிகளின் கொலைக் கண்கள்
சீவக்கச் சீவக்க முழித்திருந்ததில்
வட்டுக் கழுத்தோடு தலைகள் சிதைந்தும்
மார்புகள் முறிந்து தொங்கியும் போன
பனை உடல்களை விலத்தி
அவள்

●
ஔவகுரவர்

அன்புள்ள செல்வன்,

உனது கடிதமும், "சிதைந்த சித்தாந்தங்கள்" என்ற புத்தகமும் கிடைத்தன. எனது நலத்துக்காய் ஆண்டவனை வேண்டியிருந்தாய். இங்கு ஆள்பவர்களே எங்கள் நலனை நிச்சயிக்கிறார்கள் என்பதனை நீ அடிக்கடி மறந்து விடுகிறாய். நீ ஜேர்மனியில் - காஹ்ளரிக் கொண்டிருக்கிறாய் என்பதையே உனது மறதி எனக்கு நினைவுபடுத்துகிறது. நிற்க,

கடந்தவாரம் உனது அம்மாவையும், தம்பியையும் கண்டேன். அவர்கள் அகதி முகாமில் சொல்லொணாத துன்பங்களை அனுபவித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள்.

இக் கடிதம் எழுதும்வரை நாளும் உயிரோடிருக்கிறேன் என்பதுதான் இன்றைய செய்தி. அடுத்த கணத்துக்குள் என்ன நடக்க

கும் என்று தெரியாதநிலையில் தான் இங்கு மக்கள். இந்தக்கடிதத்தின் மீதப் பகுதிகளை நியமப்பிய 'சமூக, விஞ்ஞான, கலை, இலக்கிய கழக'த்தின் "சிதைந்த சித்தாந்தங்கள்" என்ற புத்தகத்தின் விமர்சனத்துக்கு ஒதுக்குவதையே விரும்புகிறேன். இப்புத்தகத்திலுள்ள பொய்மைகளையே இங்கு பிரதானப்படுத்தியுள்ளேன்.

"சிதைந்த சித்தாந்தங்கள்" என்ற தலைப்பைப் பார்த்து விட்டு என்னவோ, ஏதோவென்று மண்டையைப் பிராண்டினேன். இலங்கையில் தமிழ் பேசும் இந்து, இஸ்லாமிய, கிறிஸ்தவ மக்கள் மீதான பௌத்த சிங்களப் பேரினவாதத்தின் ஒருக்குமுறையையும் இன அழிப்பு நடவடிக்கைகளையும் நீக்குவதாக தமிழ் பேசும் அனைத்து மக்களினமும் பிரதிநிதிகளாக இன்றுவரை உலா வந்த, வந்துகொண்டிருக்கின்ற கட்சிகள் தொடக்கம், இயக்கங்கள் வரையிலும் பிரசாரித்த துண்டுப் பிரசாரங்களும், சுவராட்டிகளும், விட்ட அறிக்கைகளுமே இவர்கள் பாசையில் சித்தாந்தங்கள் என்பதைக் கண்டுபிடிக்க எனக்கு ஒருவாரத்திற்கு மேலாயிற்று.

இப் புத்தகத்தை படிக்க

**புழுத்த புண்ணுக்கு
புதுது மருந்தாகுமா?**

தொடங்கியதுமே தமிழீழமக்கள் விடுதலைக் கழக (புளொட் PLOF) சார்பிருப்பது தெரிந்துவிடுகிறது. இலங்கையில் சில சந்தர்ப்பங்களை வரலாறு செய்து, அதில் கொல்லப்பட்ட அல்லது இறந்து போன எல்லோரையும் தியாகிகள்/தோழர்கள்/மா வீரர்கள் என்பது எனக்கு உடன்பாடானதல்ல.

குறித்த புத்தகத்தில் "அமரர் உமாமகேஸ்வரன்", தோழர் கண்ணன்", "தோழர் வாசுதேவா" என்று குறிப்பிடப்பட்டவர்கள் உட்பட புளொட்டின் இன்றைய இராணுவத் தலைவர் மாணிக்கதாசன் வரை இந்தத் தலைவர்கள் அனைவருமே ஒரு தலைவர் எப்படி இருக்கக்கூடா தென்பதற்கான சிறந்த உதாரணங்கள். இவர்களது நடைமுறைகள் அனைத்தும் மனித நேயத்துக்கு முரணானவை என்பதில் எனக்கு உறுதியான நிலைப்பாடு உண்டு.

சிலவேளை இப் புத்தகத்தில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள தோழர்கள்" என்ற பதம் "மிஸ்ரர் (Mr.)" என்பது போல என்றால் அபிப்பிராயபேதத்துக்கு இடமில்லை.

இங்கே எனது விமர்சனத்துக்காக முதலில் புளொட்டை எடுத்துக் கொள்கிறேன். அது எனது உருத்தும் கூட(!).

ஆயிரக்கணக்கான இளைஞர்களை 'ரோ'வினது கையாட்களின் பொறுப்பில் அடைத்து

வைத்து செய்த சித்திரவதைகள் தான் பயிற்சிகளும், தத்துவங்களுமோ?

ஒரு பயிற்சியாளனுக்கு இவ்வளவு என்று இந்திய அரசு கொடுத்த பணத்தில் இலங்கையிலிருந்து கடத்திவரப்பட்ட புதுரக ஜீப்புகளில் இத் தலைவர்கள் தமிழ்நாட்டின் மூலைமுடுக்கெல்லாம் பவனி வந்து சாதித்தது கழகத்தில் இணைந்த இளைஞர்களை நம்பிக்கை இழக்கச் செய்ததும், ஒதுங்கச் செய்ததும், மனநோயாளிகளாக்கியதும், கொன்று புதைத்ததும் தான். தஞ்சாவூர் ஆர். எம். எச் வைத்தியசாலையினதும், ஓரத்தநாடு தனம் தனியார் மருத்துவமனையினதும் பதி

பாலா,
யசுந்த,
ரஞ்சனம்,

வேடுகள் பல உண்மைக்கதைகள் சொல்லும்.

படித்தவர் (?), ஆங்கிலம் பேசுவார் என்பதால் தலைவர் ஆகிப்போன உமாமகேஸ்வரனை கழகத்திலிருந்து வெளியேற்றவேண்டும் என்று முதலில் முயன்றவர் சுந்தரம். பின்னாளில் சுந்தரம் வழிவந்தவர்கள் என்று பாட்டுப் பாடிவார்கள் உமாமகேஸ்வரனின் பாட்டுக்குத் தீளும் போட்டதற்கு இயலாமை, உமாமை அறியாமை, தத்துவ வறுமை கார

ணங்களாக இருப்பினும், தொடர்ந்தும் தங்களைத் தத்துவரீதியாக வளர்த்துக்கொள்ள மறுத்தபடி, தமிழ் பேசும் மக்களின் தலைவதியை இவர்களும் சேர்ந்தே நாசமாக்கினர்.

அளவான தாடியும், பெரிய மீசையும், அமர்த்தலான சிரிப்பும், அமசடக்கான பார்வையும் தான் தலைவர்கள் என்று குறுகிப்போனதால் இவர்களை இனங்கண்டு கொள்வதும் சிரமமாகிப் போனது!

இயக்கியங்களின் ஐக்கியத்தைச் சிதைத்தவர்கள் புலிகளே என்று புத்தகத்தில் அடிக்கடி குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். புலிகளுக்கு இதில் பங்குண்டு என்றாலும் புலிகள் மட்டுமே இதைச் செய்தவர்கள் என்பது உண்மையாகாது.

1984 அனைத்து இயக்கங்களினதும் அடிமட்டப் போராளிகள் ஒருவரை ஒருவர் புரிந்து கொள்ளவும், அரவணை த்துக் - கொள்ளவும் வேண்டிய தேவையையுணர்ந்து அதன் முன்னெடுப்பு போல் சிரித்துக் கொள்வதும், சுற்றுமுற்றும் பார்த்து ஒரு சிலவார்த்தைகளைப் பேசிக்கொள்வதுமான ஒரு சூழல் உருவாகியிருந்தபோது அதைச் சூறாவளி-யாகச் சிதைத்த " சுழிபுரம் கொலைகள்" (புலி இயக்கத்தை சேர்ந்த சிறுவர்கள் உறுப்புகள் அறுக்கப்பட்டும், சிதைக்கப்பட்டும் கோரமாகச் சித்திரவதை செய்யப்பட்டுக் கொல்லப்பட்டனர்) உமாமகேஸ்வரனும், படை

தளபதி கண்ணனும் தளத்தில் இருக்கையிலேயே நடந்தது. இவை ஏதோ தற்செயலாக நடந்தது என்றுதான் இன்றுவரையிலும் எல்லோரும் நினைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் இந்தச் சம்பவம் நடைபெறுவதற்கு 4 மாதங்களுக்கு முன்னரே இக் கொலைகளைச் செய்வதற்கு ஒரு குழு தஞ்சாவூர் மாவட்டத்திலுள்ள ஓரத்த நாட்டிலிருந்து மீரான்மாஸ்ரீ தலைமையில் வேதாரண்யம் கடற்கரைவரை சென்று தோணிக்காகக் காத்திருந்து, அதேநாளில் இலங்கை இராணுவத்தால் சுழிபுரம் சுற்றிவளைக் கப்பட்டதாகத் தகவல் வந்ததால் ஒத்திப் போடப்பட்டவை என்பது யாருக்குத் தெரியும்.

ஏதோ முறைத்தார்கள் என்பதற்காக 15 பேர் வரையிலான ஈ.பி.ஆர். எல். எவ். இயக்கப் போராளிகளைத் துரத்தி பிடித்து அடித்துத் துன்புறுத்தி வீடியோப்படம் எடுத்து "விடுதலையை இன்னும் கொஞ்சம் முன்னுக்கு தள்ளியதெல்லாம் சிலருக்கு பழங்கதையாகலாம். அதன் தொடர்ச்சியும், வளர்ச்சியும் இன்று எத்தனை போராளிகளை பலிகொண்டு நிற்கிறது?

கிளிநொச்சியில் நடந்த பாசறையில் புளொட்டின் மூலோபாயம், தந்திரோபாயம். கேள்விக்குட்படுத்தப்பட்டபோது அப்படி ஒன்றே இருக்கவில்லை என்பதே பதிலாகிப் போனது. தளத்தில் கூடப்பட்ட மகாநாட்டில் தங்கள் நிர்வாகங்களைப்

பல மேல்மட்டங்கள் ஒப்புக் கொண்டாலும் தலைமைகள் தங்களைப் பேணிக் கொள்வதிலேயே அக்கறை காட்டின. அரசியற் பிரிவையும், இராணுவப்பிரிவையும் தனித்தனியாக வளர்த்து இரண்டு பிரிவுகளையுமே ஒன்றை விட ஒன்று மேலானது என்றுகூறிகடைசுவரையும் இணையாமல் - பார்த்துக்கொண்ட புளொட் தலைமையின் சூழ்ச்சியை நீ அறிவாயா?

வங்கம் தந்த பாடம் மூலமாக இந்தியா பற்றி உமாமகேஸ்வரனும், புளொட்டும் எச்சரிக்கை செய்ததாக இப் புத்தகத்தில் அடிக்கடி புளுகியிருக்கிறார்கள். அச்சடிக்கப்பட்ட வங்கம் தந்த பாடம் உமாவினால் நேரடியாகத் தடை செய்யப்பட்டதுடன், பிரதிகளும் முடக்கப்பட்டன. இதைவிட இந் தூலைக் கொண்டு வருவதில் முனைப்பாக நின்ற சந்ததியார் இந்திய உளவுப்படைகளின் ஆலோசனையின்படி உமாவின் தொண்டர் படையால் நயவஞ்சகமாகக் கொல்லப்பட்டமை உண்மையைச் சொல்லும்.

கொஞ்சம் இறுக்கமாக எழுதப்பட்ட "பாவல்" என்ற சஞ்சிகை முதலாவது இதழிலேயே கைவிடப்பட்டதுடன், 'உட்கட்சிப் போராட்டம்' என்னும் சிறு மொழிபெயர்ப்புக் கைநூல் முகாம்களில் படித்து விட்டுப் பிரச்சினை கொடுக்கிறார்கள் என்பதால் திருப்பி எடுக்கப்பட்டது.

புலி மட்டுந்தான் இந்தியாவின் செல்லப்பிள்ளையாகவிருந்தது என்று இந்தப் புத்தகத்தில் குறிப்பிட்டிருப்பதன் மூலம் ஏனைய செல்லப்பிள்ளைகளைக் கச்சிதமாகவே மறைத்திருக்கிறார்கள்.

இந்திராகாந்தியுடன் உமாவுக்கு மட்டுந்தான் தொடர்புண்டென்று புளொட்டினர் மார்தட்டிக்கொண்டபோதுதான் (இப்படித்தான் ஒவ்வொரு இயக்கத்தலைவர்களும் சொல்லிக்கொண்டார்கள்) 4 கோடி இந்திய ரூபா பெறுமதியான (தொகை கூட இவர்கள் சொன்னதுதான்) ஆயுதங்கள் சங்கப் பகுதியில் பிடிபட்டு அதை மீட்கவென இந்த மறவர்கள் சாதாரண சங்க அதிகாரியை மடக்கி அவரது மகனைப் பணயம் வைத்து... என்று புகுந்து விளையாடிப்போட்டுடைத்தார்கள்.

புலிகளும், ஈரோஸும் எம்.ஜி.ஆர். இடம் 4 கோடி ரூபா வாங்கிக் கொண்டார்கள் என்று மட்டுமே புத்தகத்தில் எழுதியிருக்கிறார்கள். 83, 84களில் அ.தி.மு.க. வருவாய்த்துறை அமைச்சராயிருந்த எஸ்.டி.சோமசுந்தரத்திடமிருந்து தாங்கள் கையூட்டுப் பெற்று வந்ததை சாமர்த்தியமாகவே புத்தகத்தில் மறைத்திருக்கிறார்கள்.

நாகபடை என மட்டக்களப்பில் ஸ்தாபிக்கப்பட்ட இயக்கத்தின் ஸ்தாபகரான ராஜ்மோகன் சென்னையில் உள்ள சூளை எனும் இடத்தில் வைத்து

தலைமையின் முடிவிற்படி வாம தேவனால் சுட்டுக் கொல்லப்பட்டதும், தஞ்சாவூரில் தட்சணாமூர்த்தி எனும் பண்ணையார் சுட்டு கொல்லப்பட்டதும், உளவுப்படையின் பொறுப்பாளராக இருந்து எண்ணற்ற கொலைகளைச் செய்த சங்கிலி எல். ரி. ரி. ஈ. யினால் அண்மையில் முள்ளிக்குளத்தில் - கொல்லப்படும்வரைக்கும் தலைமைக்குள் இருந்ததும் மறைக்கப்படலாம். எங்களால் மறக்க முடியுமா?

நக்கரவெட்டியா கொலையும், கொள்ளையும் (தாக்குதல் என்று இப்புத்தகத்தில் குறிப்பிட்டிருப்பது பெரிய அநியாயம். வழி காட்டியவனையும், வழியில் தூங்கிக் கொண்டிருந்தவனையும் கொன்றதுதான் இவர்களது 'தாக்குதல்') கொலையுண்ட பொலிசாருக்கு அஞ்சலி என்று பிரசுரங்கள் பகட்டாய்ப்பறக்க, நிதிப் பொறுப்பு உமாமகேஸ்வரனின் மனைவியிடம் கைமாறி இவர்களின் உண்மையான நோக்கங்களைப் புலப்படுத்தின.

ஒவ்வொரு சிறு அசைவினாடாகவும் கழகத்தைத் தோலரிக்க "புதியதோர் உலகம்" மாத்திரம் போதாது. தமிழீழ மக்கள் விடுதலைக் கழகம் பற்றி முடிக்குமுன் இறுதியாக ஒரு சம்பவம் ஞாபகத்துக்கு வருகிறது.

இந்தியாவிலிருந்து தளத்திற்கு அனுப்பப்பட்ட ஒருவரிடம் அவரின் வருகைக்கான கார

ணத்தை பொறுப்பாளர் கேட்ட போது கிடைத்த பதில் "பெரியைய்யாவுக்கு தேன் எடுக்க வந்தேன். வவுனியாத் தேன் அவருக்கு நல்ல விருப்பம்" என்பதே.

ஆரம்ப காலங்களில் கழகத்தின் தோணிகள் அடிக்கடி கட்டுப்படையினால் முழுகடிக்கப்பட்டதை நினைத்துப் பார். எந்தப் போராளி பெரியைய்யாவுக்கு (உமாவுக்கு) தேன் எடுக்க வந்து அநியாயமாகக் கொல்லப்பட்டானோ?

என்னடா இப்படி எல்லாம் கழகத்தைப் பற்றி எழுதுகிறானே, புளொட்டை விட ஏனைய இயக்கங்கள் பரவாயில்லையோ என்று மாத்திரம் நினைத்து விடாதே. எங்கள் அப்பு அடிக்கடி சொல்லுவார் "கொழுக்கட்டைக்கும், மோதகத்துக்கும் உள்ளூல் ஒன்று, வடிவமும், பெயரும்தான் வேறு" என்று. நான் உயிருடனிருந்து, முத்திரைக்குக் காசும் இருந்தால் அடுத்த கடிதத்தில் ஏனைய இயக்கங்கள் பற்றிய எனது அனுபவங்களையும் கருத்துகளையும் எழுதுகிறேன்.

இப்படிக்கு,
அன்புடன்
அகிலன்

கலன் 39 இனதும், இக் கலத்தினதும் முன்னட்டைப் படங்கள் வரைந்தவர் ஜீவன்.

வாசகர் கடிதங்கள்

தமது மனம்போனபோக்கில் புலிகளைத் தேசிய சக்திகளாகவும், தேசியத்தன்மைக்கு இலட்சணயாகவும் காணும் (எமது தேசத்தின் பிரஜைகள்) சிலரால் "... புலிகளைத் தனிமைப்படுத்துவதன் மூலம் தமிழ் மக்களின் உரிமைகளைக் குழிதோண்டிப் புதைத்துவிடவும் அரசு தீவிரமாக இயங்குகிறது..." என அங்கலாய்க்கவும், இயக்கங்களின் பேச்சாளர்கள் போல் எப்படி அச்சொட்டாக இன்னமும் பேசவும், எழுதவும் முடிகிறதோ தெரியவில்லை.

"தேசிய விடுதலைக் கருத்தேற்பு வாயிலாக இவ்வியக்கங்கள் மாக்ஸிஸத்தை நண்ணின. காலஞ் செல்லச் செல்ல தீர்க்கமான மாக்ஸிஸ உன்னத குறிக் கோள் தத்துவ மயமான இயக்கங்கள் தலைநாக்க ஆரம்பித்தன..." என்று 'தமிழ்த் தேசியமும், சமுதாயக் கொந்தளிப்பும்' எனும் பிரசுரத்தில் (ஈரோஸ் வெளியீடு, 1986) கா. சிவத்தம்பி ஓங்காளித்த அதே புத்திஜீவித வாந்தியைத் தான் இன்று இந்தப் 'பிரஜைகளும்' கக்குகிறார்கள்.

ஏகாதிபத்தியச் சார்பு எதிர்ப்புரட்சிகர யுத்தத்திற்கும் தேசிய விடுதலைப் போராட்டத்திற்குமுள்ள இணக்கம் காணமுடியாத முரண்பாட்டை இன்று உயிரோடிருந்து உணர மறுப்பவர்கள் சிவத்தம்பியும், இந்தப் 'பிரஜைகளும்' தான்.

இவர்களுக்கிடையில் நல்ல உறவு இருக்கலாம்!

போரின் பயங்கரங்களாலும், திருதிப்பென உண்டாகும் அழிவுகளாலும் புத்திஜீவிகள் ஏகாதிபத்திய சார்பு எதிர்ப்புரட்சிகர யுத்தத்தை நியாயப்படுத்துவதும், அதன் கொலைத்தொழிலுக்கு உடந்தையாக இருப்பதும், அதில் ஆதாயம் தேடிக் - கொள்வதும் எங்கும் நிகழக்கூடியதுதான் - இது அல்லாவிடில் அது சரி என்ற ரீதியில். அம்பலப்படுத்தப்பட்டு சூக்கி வீசப்படும் நவபாஸிச சக்திகளைக் காப்பாற்ற 'ஐக்கிய முன்னணி' கோரும் தருப்பைப்புல் அழைப்பிதழ்கள் இனி நெருப்பிற்குள் போடப்படும்.

"சிங்களவர் மத்தியில் ஜே. வி. பி/டி. ஜே. வி. பி. யாக

இருந்தாலென்ன அல்லது தமிழர் மத்தியில் எல். ரி. ரி. யோ அல்லது வேறு தீவிரவாதக் குழுக்களாக இருந்தாலென்ன அவை நிலைகொண்டு ஆதிக்கம் பெறுவதை நாம் அனுமதித்தோமா— னால் நாடு இன்னும் இருண்ட அரசியல் சூனியத்தை நோக்கி தான் செல்ல நேரும். . " என்ற தோழர் தயபால திராணகமவின் எச்சரிக்கையானது எங்கும் வெளிக்கொணரப்படவேண்டும்.

..... - நமலச் சந்திரன்

*

தூண்டில் ஒரு நடுநிலையான சஞ்சிகையல்ல, அராஜக இயக்கங்களுக்கு எதிரானதும், மனிதயுரிமையை நிலைநாட்டவும் பாடுபடும் ஒரு சஞ்சிகை. ஆனால் நீங்கள் எதிர்ப்புகளை காட்டும் பாணிதான் மாறுபட்டு காணப்படுகிறது. தூண்டில் பல கருத்துகளைப் பல வடிவங்களில் தமிழ் மக்கள் முன் வைத்தாலும் அணிச்சலாக எழுதிவரும் ஒரு சஞ்சிகை இதுதான் என்பதை மறுப்பதற்கில்லை. தொடர்ந்து உங்கள் பணி ஈழத்தின் ஜனநாயக, மனித உரிமைகளுக்காக குரல் கொடுக்கட்டும்.

..... - எட்வேட்

*

தூண்டில் கலம் 38 வாசித்தேன். தூண்டிலின் ஆரம்பக்காலத்திலிருந்து இன்றைய கலம்

வரை தனியே புலிகள் பற்றியதுதான்.

எழுதுவதற்கு எத்தனையோ நல்ல விடயங்கள் இருந்த போதிலும் அவற்றைத் தவிர்த்து மனித உணர்ச்சிகளின் அந்தரங்கங்களையும், ஆபாசங்களையும், தூசனங்களையும் தூண்டில் எழுதமுற்பட்டது கவலைக்குரிய விடயமாகவுள்ளது.

பார்த்தீபனின் ஆண்கள் விற்பனைக்கு, வித்தியாசப்படும் வித்தியாசங்கள் வரிசையில் கனவை மிதித்தவன் மிகவும் கீழ்த்தரமாகவுள்ளது. எல்லோரும் ஏறி இளைத்த குதிரையிலே கடைசியில் பார்த்தீபன் ஏறிவிட்டார் - போலும்!

..... - க. சுதர்சன்

*

வெளிநாடுகளில் இருக்கும் கருத்துச் சுதந்திரத்தை இனங்கண்டு இங்கும் தமது மூக்கை துளைத்து விசச் செடிகளை நட்புவிடத் துடிக்கும் கயமைத்தனம் இனி எடுபடப் போவதில்லை.

மனித உரிமைகளுக்காகக் குரல் கொடுக்கும் மனிதர்களை 'பிரஜைகள்' என்ற பெயரில் ஒளித்துக்கொண்டிருக்கும் மக்கள்

வினாக்கள் "ஆட்கள்" என்று கொச்சைப்படுத்தியும், பேப்பரும், பேனையும், மையும், நேரமும் வீணாக்கும் அரசியற் குருட

ர்கள் எனவும் இழிவு செய்வது அனுமதிக்கப்படக் கூடாதது.

தூண்டில் தனது பணியை இதன் மூலம் கறைப்படுத்திக் - கொள்ள வேண்டாம். ஒன்றில் இதுவரை வெளிவந்த தேசத்தின் குறிப்புகளுக்கு தூண்டில் தனது கருத்தைத் தெரிவிக்க வேண்டும். அல்லது தேசத்தின் குறிப்புகள் நிறுத்தப்பட வேண்டும்.

.....

- சற்குணநாயகம்

வெளிநாடுகளிலிருக்கும் எங்களால் தனியே இலங்கையிலிருந்துவரும் கடிதங்களை வைத்தோ, வீரகேசரி, ஜலண்டை வைத்தோ, இயக்க பிரசுரங்களை வைத்தோ போராட்டத்தின் போக்குப் பற்றியும், அதன் பாதிப்புகள் பற்றியும் அறிந்து கொள்ள முடியாது. செய்திகள், தகவல்கள் என்ற ரீதியில் இவற்றை ஒரளவு பயன்படுத்த முடிந்தாலும், தங்கள் நிலைப்பாட்டிற்கமைந்த தகவல்களையே இவை தருகின்றனவென்பது தெரிந்த விடயமே. செய்திகள், தகவல்கள் தேவையானவையெனினும் இவை மட்டுமே போராட்டம் குறித்தான பார்வைக்கும், அதற்கான செயற்பாடுகளுக்கும் போதுமானதாக இருக்க முடியாது.

இலங்கைக்கு வெளியே இருக்கும் காலக்கெடு கூடிக்கொண்டு - போவதும், சரியான தகவல்கள் கிடைக்க வாய்ப்பின்மையும், போராட்டத்தின் களமாக இல்லாத சூழலும் வெளிநாடுகளிலிருக்கும் எங்களை போராட்டத்திலிருந்து அந்நியமாக்கும் ஆபத்து சுற்றியேயுள்ளது.

மக்கள் பற்றிய அக்கறையாயிருந்தவர்களில் பலர் மேற்படி நிலைமைகளில் ஒன்றும் சரிவராதது என்று விரக்தியடைந்து கொண்டிருக்கி

றார்கள். வேறு பலர் அந்நியப்படுத்தலுக்கு ஆளாகிக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

இந்த நெருக்கடி நிலைமையையும் உத்தேசித்தே "தேசத்தின் குறிப்புகள்". ஆரம்பிக்கப்பட்டது. போராட்டத்தில் பங்குபற்றி முடமாக்கப்பட்டவர்களும், விடுதலைக்கான சரியான வழியைத் தேடுபவர்களும் தங்கள் கருத்துகளை இலங்கையில் எந்தவிதத்திறம் வெளியிட முடியாமல் அரசு-இயக்கப் பயங்கரவாதங்கள் அனைத்துப் பக்கங்களிலிருந்தும் உயிரைப் பலியெடுத்துக் கொண்டிருக்கும் நிலையில் அவர்களின் கருத்துகளை வெளிக் கொணரவும், இதன் மூலம் இலங்கை மண்ணில் வெளிநாடுகளிலும் இருக்கும் - விடுதலை விரும்பிகள் போராட்டத்தின் தவறான போக்குகளை விமர்சித்து சரியானதைத் தேடி வளர்த்தெடுக்கவும் உதவும் ஊடகமாக "தேசத்தின் குறிப்புகள்" பிரசுரிக்கப்படுகிறது.

வெளிநாடுகளில் எமக்கிருக்கக்கூடிய வாய்ப்புகளை நாம் முழுமையாகப் பயன்படுத்திக்கொள்கிறோமா என்றால் இல்லை என்பதே பதிலாகும். என்ன செய்ய வேண்டுமோ அதைச் செய்யவேண்டும் என்பதாக இல்லாமல், எங்களால் ஆசுகுறைந்தது எவ்வளவுக்கு இயலுமோ

அவ்வளவுடன் திருப்திப்பட்டுக்கொள்கும் நிலையில்தான் எங்களில் பலர். எதுவும் செய்யாமலிருப்பதை விட இது கொஞ்சம் பரவாயில்லை என்பதைவிட இந்த நிலையினால் பெரியளவில் மாற்றம் எதுவும் வந்துவிட போவதில்லை.

ஒவ்வொரு நீமிமும் பிரச்சினைகளால் அழுத்தப்பட்டுக்கொண்டிருக்கும் இலங்கையிலிருப்பவர்கள் - விடுதலையை நேசிப்பவர்கள் - தங்களால் முடிந்தளவு போராட்டம் பற்றிச் சிந்திக்கிறார்கள். வெளிநா

டுகளுக்குப் போனவர்களை " து ரோகிகள்" என்று முத்திரை குத் தும் இயக்கங்களை விமர்சீக்கும் அதே நேரம், வெளிநாடுகளில் இருப் பவர்களிடம் திறந்த விவாதத்தைக் கோருபவர்களை "சமூக விரோகி கள்" என்று பார்ப்பது வேதனை யநனது.

"தேசத்தின் குறிப்புகள்" ஆர ம்பத்திலிருந்து தங்களுடைய கருத் துகள் சம்பந்தமாக விமர்சனங்கள், மாற்றுக் கருத்துகள் வைக்கும்படி 'பிரஜைகள்' தொடந்து கோரி வருகிறார்கள். கலம் 39இல் பிரசு ரமான ஒரு வாசகர் கடித்த தை தவிர வேறு யாரும் இதற்கு முன் வரவில்லை.

முழு உண்மைக்கும் நாங்கள்

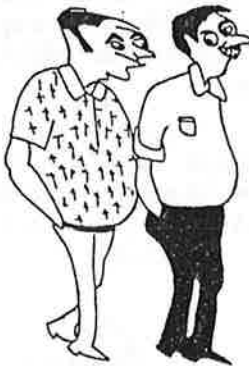
சொந்தக்காரர்களாகிவிடமுடியாது, பரந்துபட்ட, திறந்த கருத்துப் பரி மாறல்கள் மூலமே சரியானவைக்-ளை நாம் சென்றடைய முடியும்.

மேற்குறிப்பிட்டவைகளின் அடி ப்படையில் "தேசத்தின் குறிப்புகள் நிறுத்தப்படமாட்டாது.

"தேசத்தின் குறிப்புகள்" இல் வரும் அனைத்து வசனங்களுடனும் நாம் உடன்படுகிறோமா இல்லை-யா என்பதைவிட, விடுதலை பற்றிய பிரஜைகளின் கருத்துகளுடன் உடன் பாடு உண்டா என்பது பிரதானமா னது. இதில் உடன்பாடுகொண்டு இத ன் வழிகள் பற்றிய கருத்துகளைத் திறந்த விவாதத்துக்கு விட்டுள் ளோம்.

- கடலோடிகள்

வானாவும், போனாவும்.

"ஐஹூக்காய் சிறைச்சாலை மாதிரி ஆனைக்கோட்டையிலயும் ஒண்டு கட்டப் போகினமாம்"

"கடைசியா சனங்கள் முழுக்க இவையின்றை சிறைக்குள்ளை இருக்க றுயக்கம் மட்டுந்தான் வெளியில நிக்கப் போகுது"

இன்னன்னா.

வாய் முகங்கள்

உச்சி வெயில் மண்டையை பிளந்துகொண்டிருந்தது. பலா மரம் தன்னாலியன்ற நிழலைக் கொடுக்க, கௌரி மீன்களைத் துப்பரவு செய்து கொண்டிருந்தாள். அவளுக்கருகே நாயும், பூனையும் அடிபட்டுக் கொண்டிருந்தன.

அடுப்பெரிப்பதற்காக விற்றகு கொத்திக் கொண்டிருந்த நாகம்மா ஏசிக் கொண்டேயிருந்தாள். ஒவ்வொரு கொத்தலுக்கும் ஏசிக்கொண்டிருப்பதை தாங்காமல் "சரி அம்மா. இப்ப சமையலுக்கு கொத்துங்க. நான் பின்னேரம் மிச்சத்தைக் கொத்துறன்" என்றாள் கௌரி.

"நான் நேற்றெல்லோ சொன்னான் விற்றகு கொத்திவையெண்டு"

"நான் என்ன சும்மாவே இருந்தனான். சந்திக் கடைக்குப் போய்ட்டு வாறதுக்குள்ள மனுசருக்குக் களைச்சிடும். பிறகு விறகும் கொத்துறதெண்டா ஏலமே. சும்மா கத்திக்கொண்டிருக்கிறீங்கள்" தாங்கமுடியாமல் கௌரியும் எரிந்து விழுந்தாள். பிறகு

இருவரும் அமைதியாக இருந்தார்கள்.

"பிள்ளை இவன் தம்பியிட கடிதம் சிலவேளை இண்டைக்கு வரும். கடிதக்காறனைப் பார்த்தனியே?" நாகம்மா குரலை மாற்றிக்கொண்டு கேட்டாள்.

"பாத்துக்கொண்டு தானிருக்கிறன். அவர் ஒவ்வொரு தெருவாய்ப் புதினம் விசாரிச்சுகொண்டு வரவேண்டாமே!"

அவர்கள் கதைத்துக்கொண்டிருக்கும்போதே கடிதக்காரன் வந்து பெல் அடித்தான். கௌரி மீன் கையையும் வடிவாகக் கழுவாமல் விழுந்தடித்து ஓடினாள்.

"இஞ்சு பார் குமரிய. மீனையும் வடிவா மூடாமல் ஒடுறா" என்றபடி நாகம்மா மீனுக்குப் பக்கத்தில் காவலாக வந்து நின்றாள்.

"அண்ணயிட்ட இருந்துதான் வந்திருக்குது" என்றபடி வந்த கௌரி கடிதத்தை உடைத்துப் படிக்கத் தொடங்கினாள்.

நாகம்மாவுக்கு கௌரி, ஞானம் என்று இரண்டு பிள்ளைகள். அவள் கணவர் ஒரு சிறிய சலான் போட்டு வருமானம் தேடினார். இரண்டு வருடத்திற்கு முன்பு இராணுவத் தாக்குதலில் கொல்லப்பட்டுவிட்டார். அன்றிலிருந்து நாகம்மாதான் பிள்ளைகளைக் கஷ்டப்பட்டு வளர்த்து வருகிறாள்.

ஞானத்திற்குத் தகப்பனின் தொழில் செய்யச் சிறிதும் விருப்பமில்லை. தலைமயிர் வெட்டும் பரம்பரை என்று சனம் அவர்களை ஒதுக்கியே வைத்திருந்தது.

எனினும் அன்றாடம் சீவியம் நடப்பது கஷ்டமாக இருந்ததால் வேறு வழியில்லாமல் ஞானம் தகப்பனின் சலானிலேயே தொழிலைத் தொடர்ந்தான்.

கடையில் முன்பு போல வருமானம் இல்லை. இராணுவமும், இயக்கங்களும் பெடியன்களைப் பிடித்துக்கொண்டு போய்தாங்களே மொட்டையடித்துவிட்டார்கள். சலானைத் தேடி வருபவர்கள் ஒன்றிரண்டு வயது போனதுகள்தான்.

சலானைத் திறந்தாலும் "இண்டைக்கு கர்த்தால். யார் உன்னைக் கடையைத் திறக்கச் சொன்னது" என்று பூட்டி வைத்

துவிடுவார்கள். கர்த்தால் இல்லாத நாளில் "அந்தச் சந்தியில் ஆமியும், பெடியனும் அடிபடுயினம் இந்தச் சந்தியில் பெடியனும், பெடியனும் அடிபடுயினம்" என்று சனம் அல்லோலகல்லோலப்பட்டுடோட, ஞானமும் கடையைப் பூட்டிவிட்டு அவர்களோடு சேர்ந்து ஓடவேண்டியிருக்கும்.

பிள்ளைய நாட்களில் அவன் கொஞ்சம் வித்தியாசமாகக் கதைக்கத் தொடங்குகிறான் என்று பெடியன் அவனைப் பற்றி விசாரிக்கத் தொடங்க, நாகம்மா தன்னுடைய சொந்தங்களின் கையிலும், காலிலும் வருந்துகடன் வாங்கி அவனை வெளி நாட்டுக்கு அனுப்பிவிட்டாள்.

சுட்டி

கடிதத்தை கௌரி படித்து, நாகம்மா கேட்டு முடித்த போது சிவாவும், கரலும் வந்தார்கள். இருவரும் ஞானத்தின் உயிர் நண்பர்கள். ஞானம் வெளி நாட்டுக்குப்போனபின்பும் அந்த வீட்டுக்கு வந்துபோய்க் கொண்டிருந்தார்கள். அவர்கள் அந்த ஊரில் வித்தியாசமானவர்கள்.

"என்ன இண்டைக்குத்தான் ரண்டு பேருக்கும் இங்கால வழி தெரிஞ்சிருக்குப் போல" என்று வரவேற்றாள் கௌரி.

"வாசியசாலைக்குப்போய் புத்தகங்கள் எடுத்துக்கொண்டு போனமெண்டால் வீடுதான். வெளிக்கிடமாட்டோம். நாட்டு

நிலைமையளும் தெரியும்தானே" என்றான் கரன்.

இவர்கள் பேசிக்கொண்டிருக்க நாகம்மா தேநீர் போட்டுக்கொண்டு வந்தாள்.

"சீதாக்கா தன்ட பிள்ளையளுக்கு ரியூசன் சொல்லிக் குடுக்க உம்மை வரச் சொன்ன வாம். நீர் மாட்டன் எண்டிடீ ராம். ஏன் கௌரி நீர் போனால்செலவுக்குக் கொஞ்சம் காசு கிடைக்கும்தானே?" கரன் கேட்டான்.

"அவையெல்லாம் சனத்த சனம் எண்டு மதிக்கத் தெரியாத ஆக்கள். நான் போனா என்னை எப்பிடி நடத்துவினம் எண்டு எனக்கெல்லோ தெரியும். அவையள் சாதி தடிப்பு பிடிச்சவை. எங்களை வீட்டுக்குள்ளேயே சேக்க மாட்டினம். மாட்டுக் கொட்டில்லதான் படிப்பு சொல்லிக்கொடுக்கச் சொல்லவினம். பிறகு அவையளுக்கு ஏதும் வேலையள் இருந்தால் அதையும் செய்யச் சொல்லவினம். கூலியா போத்தல்ல தேத்தண்ணியும் தருவினம். இதுக்குள்ள படிப்பு சொல்லிக் குடுக்க வேணுமே?" என்று கௌரி பொரிந்தாள்.

"உமக்கு இதுபோல முதலும் அனுபவம் நடந்திருக்குபோல. இப்பிடி இடங்களுக்கு நீர் கடைசிவரைக்கும் போகக் கூடாது. நாங்களும் அவையளுக்கு எந்த விதத்திலும் குறைந்த ஆக்கள் இல்லையெண்டு காட்டினாதான் அவையளுக்கு விளங்கும்.

கூப்பிட்ட குரவக்கு நீங்களும் காலக்கை போய்க் கிடக்க தான் அவையள் எழும்பியினம்" என்று உணர்ச்சி வேகத்துடன் கதைத்துக்கொண்டு போன கரனைப் பார்த்து சிவா சிரித்தான்.

கரன் விடாமல் "இந்தக் காலத்திலயும் சாதி பாக்கிற சனங்களை நாங்கதான் ஒதுக்கி வைக்க வேணும். என்ன சிவா நான் சொல்லறது சரிதானே" என்றான்.

சிவா ஓம் என்பதுபோல தலையை ஆட்டிவிட்டு இருந்தான். தன்னுடைய சனத்தைக் குறைத்து கரன் கதைப்பது அவனுக்கு பிடிக்கவில்லையாக்கும் என்று தன் மனதில் நினைத்துக் கொண்டாள் கௌரி.

தேநீர் குடித்து முடித்ததும், "மேயப் போனவனை இவ்வளவு நேரமா காணயில்லையெண்டு அம்மா தேடப்போறா" என்று வெளிக்கிட்டான் சிவா.

"அம்மா தேடுறதும் சரிதானே. எப்ப ஆயி கொண்டு போகுதோ, எப்ப இயக்கம் அள்ளிக்கொண்டு போகுதோ? இப்ப எல்லா அம்மாமாரும் கவலைப்படுறது இதைப் பற்றித்தானே" என்றான் நாகம்மா.

அவர்கள் இருவரும் புறப்பட்டுப் போனார்கள்.

*

அந்தி நேரம். துரியன்

சாதுவாக மறைந்துகொண்டிருந்தது.

நாகம்மா பெட்டி இழைத்துக்கொண்டிருந்தாள். கௌரி படலையில் போய் நின்று வேடிக்கை பார்த்துக்கொண்டிருந்தாள்.

சனங்கள் வியர்வை மணங்களுடன் வீடு போய்க் கொண்டிருந்தார்கள்.

தூரத்தில் கரலும், சிவாவும் சயிக்குளில் வருவது தெரிந்தது.

"என்ன கௌரி நோட்டிலை நண்டு பிராக்குப் பாத்துக் கொண்டிருக்கிறீர்?" என்று கேட்டான் கரன்.

"உங்களைத்தான்"

மூவரும் சிரித்துக்கொண்டு வீட்டுக்குள் சென்றார்கள்.

"வாருங்கோ தம்பி மாறே. ரவுணுக்கை ஆமிக்காரர் சுருபுயினம் எண்டு சனம் அடிபட்டு ஓடிச்சிதுகள். இப்ப பாத்தா சாதாரணமா திரியுதுகள். என்னவாம்?" என்று விசாரித்தாள் நாகம்மா.

"தங்கடை அலுவலைப்பாக்காம சனம் என்னெண்டு வீட்டுக்கையே இருக்கிறது. இதெல்லாம் பழகியீட்டுது" என்றான் கரன்.

"ஓம் தம்பியவை. அதுவும் சரிதான். நீங்க கதைச்சுக்கொண்டிருங்கோ" என்று நாகம்மா குசினிக்குப் போனாள்.

மூவரும் கதைத்துக்கொண்டிருந்தார்கள். நாகம்மா எல்லோருக்கும் தேநீர் கொடுத்துவிட்டு தொடர்ந்து பெட்டி இழைக்கத் தொடங்கினாள்.

சிறிது நேரத்தின் பின் நாகம்மா கேட்டாள் "தம்பிகரன், உமக்கு எத்தனை வயசு இருக்கும்? இவன் ஞானத்தின்ர வயசிருக்குமே?"

"ஞானத்தைவிட ஒருவயசுகூட" என்றான் கரன்.

தாய் ஏன் என்றைக்குமில்லாமல் இப்படி வயது விசாரிக்கிறா என்று கௌரி முழித்தாள்.

"இல்லை தம்பி, நீங்கள் இங்கை அடிக்கடி வந்து போக சனம் எல்லாம் வித்தியாசமாய்கதைக்குது. அவையள் கதைக்கிறதாலை நான் சொல்லேலை. எனக்கும் கௌரியை உங்களுக்கு செய்ய விருப்பம். உம்மடை விருப்பத்தையும் தெரிஞ்சா நல்லம். அதுதான் கேட்டனான்" என்று தன் மனதில் உள்ளதை அப்படியே கூறினாள்.

கரன் இதைச் சிறிதும் எதிர்பார்க்கவில்லை. திகைத்தே போய்விட்டான். பின் சயநினைவுக்கு வந்தவனாய் "இல்ல நாகம்மாக்கா. எனக்கு அப்படி ஒரு எண்ணமும் இல்லை. அதோட எனக்கு ஒரு மச்சாள் இருக்கிறா. அவலைத்தான் எனக்கு செய்துவைக்கப் போறதாய் அம்மாவும், அப்பாவும் சொல்லியிருக்கினம். எனக்குப் பிறகு தங்கச்சிமார் இருக்கிறது உங்களுக்குத்

தெரியும். அவையின்றை பொறுப்பையும் மச்சாள் வீட்டுக்காறர்தான் கவனிக்கினம். நீங்க நினைக்கலாம் நான் சீதனம் வேண்டுறதுக்காண்டித்தான் அங்க முடிக்கிறன் எண்டு. ஆனா சத்தியமா நான் சீதனம் ஒண்டும் வேண்டயில்லை. என்னை வெளிநாட்டுக்கு அனுப்புறதுக்கான செலவை மட்டுந்தான் அவை பொறுப்பெடுக்கினம்" என்றான் கரன் தருமாறியபடி.

"பறவாயில்லைத் தம்பி. என்ற மனதிலை இருந்ததைத்தான் கேட்டனான். தப்பாய் நினைச்சுப் போடாதையும்" என்று நாகம்மா தளதளத்த குரலில் சொன்னாள்.

"சீ. நான் அப்பிடி நினைக்கமாட்டன். சரி நாங்க போகப் போறம்" என்று கரலும், சிவாவும் வெளிக்கிட்டார்கள்.

அவர்கள் போனது தான் தாமதம், கௌரி தாயை ஏசுத் தொடங்கினாள். "ஏன் அம்மா. இப்ப எனக்கு கல்யாணம் செய்துவை எண்டு கேட்டனானே? அவையள் எல்லாம் மேடைப்பேச்சுக்காறர். சாதி, மதம் இல்வையெண்டு கத்துவாங்க. ஆனா அதுகள் சொந்த வாழ்க்கைக்கு இல்லை. நீங்க இப்பிடிக்கேட்டிட்டங்களெல்லே. இனி இந்தப்பக்கமே வரமாட்டார்கள்"

"சரி, சரி. இப்ப என்ன கேக்கக் கூடாததையே கேட்டிட்டன்? சும்மா ஏன் கத்துறாய். எனக்குத்தானே என்ற கண்டம் தெரியும்" என்று நாகம்மா கண்ணீர் விட்டாள்.

கௌரி அதற்கு மேல்தாயிடம் எதுவும் கதைக்கவில்லை.

சிவாவும், கரலும் சைக்கிளில் போய்க் கொண்டிருந்தார்கள்.

"ஏன் கரன், உண்மையிலை உன்னை மச்சாளையே செய்யப் போறாய்? இதைப் பற்றி என்னோட நீ ஒருநாளும் கதைக்கேலயே?" என்று சிவா கேட்டான்.

"ஓம்" என்று சுருக்கமான முறையில் பதிலளித்தான் கரன்.

"அப்ப உன்னை வித்தியா

சமான ஆள் எண்டு காட்டினது எல்லாம் பொய்தானே?"

"உனக்கே தெரியும். நாங்கள் ஞானம் வீட்டை போய்வாறதை எல்லாரும் நக்கலடிச்சினம். ஏன் இவன் தங்கராசு கூட, இவ்வளவு கதைக்கிறியள். போறியள், வாரியள். ஞானத்தினரை தங்கச்சியை உங்களிலை ஆராவது கட்டுவியளே எண்டு நக்கலாய் கேட்டவன்தானே.!! என்றான் கரன்.

"நாங்க வித்தியசமாய் எங்களைக் காட்டினா சனம் இப்பிடித்தான் கதைக்கும். சனம் சொல்லுது எண்டதுக்காக சாதி குறைந்ததையோ அல்லது கஸ்டப்பட்டதையோ விருப்பமில்லாமல் கட்டிப்போட்டு பின் அவையளை கஸ்டப்படுத்தவோ? ஏமாத்தவோ கூடாது" என்றான் சிவா.

"அதோடை நான் ஒரு தன் சாதி குறைவா கட்டினால் உடனேயே சாதி இல்லாமல் போகப் போகுதே. எல்லாரும் அப்படித்தான் நினைக்கினம். ஆனால் அதுக்கு அடிப்படைக் காரணம் வேறு" என்றான் கரன்.

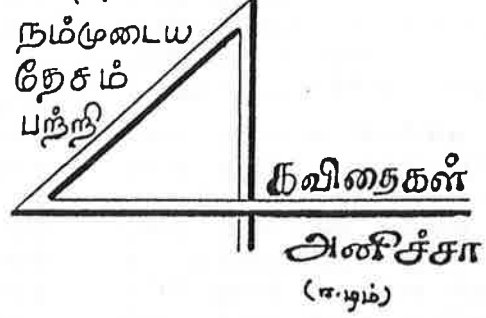
"அப்ப உனக்கு உன்னிலையே நம்பிக்கையில்வையெண்டு - சொல்லு" என்றான் சிவா.

"ஏன் இவ்வளவு ஆவேசத்தோடை கதைக்கிறியே. நீ அவளைச் செய்யலாம்தானே?" என்று திருப்பிக் கேட்டான் கரன்.

(தொடர்ச்சி 49 ஆம் பக்கம்)

21 ம் நூற்றாண்டுக்கு போவதற்கு

10 சூன்கள் முன்பாக நம்முடைய
தேசம்
பற்றி

4^ஆ:

உனக்குத் தெரியாதா?
சபிக்கப்பட்ட பூமி இது.
பூபாளம் ஒலித்த அதிகாலைவேளையும்,
பூக்கள் மலர்ந்து சொரியும் வசந்தகாலங்களும்
எமக்கு மறந்துபோயின.
அல்லது எம்மை அறியாமல்
வரும், போகும்
எல்லாமே இங்கு
பொய்யாய், பழங்கதையாய் . . .

தொலைவில் இருந்தபடி
எனது நிலம், எனது மக்கள்
என நீ உருகுவாய்.
நான் என்ன சொல்ல?
எமது வார்த்தைகளுக்கும்,
பார்வைக்கும், எழுத்துக்கும்,
பாதைக்கும் கூட
காலம் ஒன்று இருந்தது.
இப்போது எதைச் சொல்ல?

'தாய் நிலம் பிளந்து
புதல்வரைக் கேட்கும்'
யுத்த பூமி இது.....?

புதல்வர்கள் எங்கே?

சந்திகள் தோறும் கருகிய உடல்கள்,
தெருவோரம் எங்கும் நிணத்தின் சேறு.
மனிதநேயம் மருந்திற்கும் இல்லை.

மூச்சுக்கூட விடமுடியாதபடி

எமது பூமியில்

எப்படி வாழ?

கைகட்டி, வாய் பொத்தி,

பேனைகளைத் தூக்கி, குப்பையில் வீசி,

மூலையில் சுருண்டு படுக்கும்

நாய்க்குட்டி போல

இருக்க முடியுமா?

எமது மண்ணைப் பிரிந்து

மக்களைப் பிரிந்து

வாழ்வது ஒன்றும் சுகமானதல்ல.

நான் அறிவேன்.

தாயைத் தேடும் பறவைக் குஞ்சாய்

நம்பிக்கைகளின் மூச்சுகளோடு

ஒடிவரும் உனக்கும்,

உனது நம்பிக்கைகட்கும்

வாழ்த்துகள்.

வருக நீ.

பணி தொடர்வோம்.

பின்னட்டை அறிவித்தல் :

கலம் 24இல் பிரசுரமான இலங்கை வாசகர் ஒருவரின் கடிதத்திலிருந்து.

01.03.91: வீரகேசரி

மண்ணார் மடுப் பகுதியிலுள்ள புலிதளின் மூலம் மீது முப்படைக்கும் தீவிர தாக்குதலை நடத்தவுள்ளன. இதன் காரணமாக அங்குள்ள 9 ஆயிரம் ஆகிக்களையும், சரீவதேச நிறுவனங்களையும், சரீவதேச நிறுவனங்களையும் வெளியேற்றும் அரசு உத்தரவிட்டுள்ளது.

01.03.91 தாயகம்

புலிகளை ஒழிப்பதற்காக அரசுக்கு உதவி செய்ய ஈரோஸ் முன் வந்துள்ளது. புலிகளின் தளங்கள், பாதுகாப்படைகள் பற்றிய விபரங்களை அரசுக்கு ஈரோஸின் தெரிவிப்பதாகவும், திருகோணமலை, அம்பாறைப் பகுதிகளில் இத் தகவல்கள் மூலமே அரசுபடைகள் வெற்றியீட்டியிருக்கின்றன.

புலிகள் இயக்கத்தில் தற்போது மாத்தையாவிடக் கையாவிப் பிரபாகரனின் கை ஒழிக்கின்றதாகவும், கடந்த ஓராண்டுக்கு மேலாக மெளன் சாரதிக்கு வந்த யாழ்ப்பாணப் பெயர் தற்போது பரம்பலத்திரிகைகளில் அடிபட்ட தொடங்கியுள்ளதாகவும், மாத்தையாவிடப் படங்களும் பேச்சுக்கும் இரண்டாம் இடத்திற்கு தள்ளப்பட்டுள்ளதாகவும் கூறப்படுகிறது. கிளிநொச்சிப் பகுதியில் சந்திரன் என்பவர் கொல்லப்பட்டது மாத்தையா, பிரபாகரன் கோஷ்டியினருக்கு இடையேயான மோதல் என்ற கருத்தப்படுகிறது.

02.03.91 வீரகேசரி

அரசுக்கும், புலிகளுக்குமிடையே கட

ந்த ஜூனில் சண்டை முண்டிப்பின்பான கடந்த 8 மாதங்களில் வடக்கு, கிழக்கேச் சேர்ந்த 7,500 பேர்கள் பற்றிய தகவல்கள் எதுவுமில்லை. மட்டக்களப்பில் 1,591 பேரும், அம்பாறையில் 2,220 பேரும் திருமலையில் 1,500 பேரும், வடமாகாணத்தில் 1,500 பேரும் அரசுபடைகளால் கைது செய்யப்பட்டபின் அவர்களைப் பற்றிய தகவல்கள் எதுவும் இல்லை.

தாண்டிக்குளம் பகுதியில் புலிகளுக்கு மீ, புளொட்டுக்குமிடையிலான மோதலில் ஒரு பெண் அகப்பட்டது கொல்லப்பட்டாள்.

பாண்டகாட்டுப் பகுதியில் 469 குடும்பங்கள் 10 கொட்டில்களில் நரகவேதனையுடன் வசித்த வருகிறார்கள். இந்தக் குடும்பங்களைச் சேர்ந்த 1,944 பேருக்கும் அடிப்படையாகாதார வசதிகள் எதுவுமேயில்லை. ஒரு மலசலகடும் கடத்தியாகும். இப்பகுதி பூராவும் தீர்நாற்றம் வசிக்கிறது. இதனால் பல தொற்று நோய்கள் பரவிவருகின்றன. இவர்களுக்கு வழங்கப்படும் உண

வுப் பொருட்கள் ஒருசில நாட்களுக்குத்தான் போதுமானதாக இருப்பதால் ஏனைய தினங்களில் இறப்புகள் பட்டினி கிடக்கிறார்கள். இங்குள்ள சகலரும் விவசாயத்திலும், கவிதைப்பாது தொழிலில் ஈடுபட்டு வந்தவர்கள் இப்போது தொழிலில்லாத இறக்கடிக்களுக்குள்ளே கைதிகளாக இருக்கவேண்டியிருக்கிறதேயென்ற கண்ணீரும் கம்பலையுமாகத் தெரிவிக்கிறார்கள். இடக்கும் நீர் கூட இங்கு சத்தமாக இல்லை.

தொட்டத் தொழிலாளர்களுக்கு வழங்கப்படவுள்ள தேயிலை விலையேற்றத்திற்கேற்ற சம்பள அதிகரிப்பு 1990 ஆண்டின் மே, ஒக்டோபர், நவம்பர் மாதங்களுக்கு மட்டுமே வரலாம் என்று சம்பள விலையேற்றம் தங்களைத் தேயிலை விலையேற்றம் இல்லாமையினால் எத்தொகையும் வரலாம் என்று சொன்ன அரசுபேருந்தொட்டக் கட்டுத்தாபனம் அதன் கீழுள்ள சகல தொட்டங்களுக்கு சற்றளிக்கை அனுப்பியுள்ளது. இதன்மூலம் 1990 டிசம்பர்வரை ஒரு தொழிலாளி 26 நாட்களும் வேலைசெய்திருந்தால் கூட 29.90 ஐ

மட்டுமே மேலதிகமாகப் பெறமுடியும்.

அதிகாரப் பகிர்வில் முஸ்லிம்களுக்கு ஒது தனி அமைப்பு, சிறுபான்மையினத்தவருக்கு 50:50 என்ற ரீதியில் சமப்படுத்தப்பட்ட பிரதிநிதித்துவம் ஆகியவற்றிற்கு ஐதரவாக நன்றி வழங்கி கருவியாக அதன் நிலையை இன்று மாற்றிக்கொண்டுள்ளது. இரதியாக கூடந்த பொருவரி 18 இல் சர்வகட்சி மகாநாட்டில் வாசிக்கப்பட்ட தமிழர்-முஸ்லிம் கட்சிகளின் பட்டறிக்கையில் ஈ. பி. ஓர். என். எல். எக் கையாப்பயிற்சி மறுத்தவாட்டது. பெரும்பான்மையினத்தவரின் ஒட்சித்த கொடுமைகளை எகிர்த்து வன்மையாகக் குமுறிய இரந்தத் தமிழர்கட்சிகள் வட-கிழக்கில் தம்மோடுவாரும் முஸ்லிம் சிறுபான்மையினத்தவரின் ஒட்சித்த கொடுமைகளை

நியாயமான உரிமைகளை அங்கீகரிக்காமல் உதகாசனம் செய்வது பெரும் கவலைக்குரியது. ஓகவே நாம் தமிழர் கட்சிகளுடனான பேச்சுவார்த்தையிலிருந்து விடுகிக்கொள்கிறோம் - மு. ஐ. வி. மு.

03.03.91 வீரகேசரி
பாதுகாப்பமைச்சர் ரஞ்சன் விஜயரத்ன கொழும்பில் நடைபெற்ற ஓய்வுவெடிப்புச் சம்பவத்தில் கொல்லப்பட்டார். இவருடன் மொழிப்பாதுகாவலர்களான 4 கொமாண்டோக்கள் உட்பட 20 பேர் கொல்லப்பட்டனர்.

04.03.91 வீரகேசரி
கொல்லப்பட்ட பாதுகாப்பமைச்சர்

ரின் புகுவடலுக்கு தமிழ் காங்கிரஸ் புளொட், ஈ. பி. ஓர். எல். எவ், ஈ. பி. ஓ. பி. தலைவர்களும், செயலாளர் நாயக்கரும் மலர் வளையங்களில் களை கலந்த தமது இறுதி மரியாதையைச் செலுத்தினர்.

பல்வேறு உயர் பதவிகளை வகித்த போதும் கறைபடியாத செயற்பட்டோவந்தவர் அமைச்சர் ரஞ்சன். பெருந்தேனாட்ட தொழிலமைச்சர் இடாக மலையக மக்கள் மத்தியில் சேவையாற்றி அவர்களின் அபிமானத்தைப் பெற்றவர் - ஈ. என். ஓ. எல். எவ்.

தனி மனித உயிர்களைப் பலியெடுத்த, நாட்டைக் குட்டிச் சுவராக்கும் கட்டக்கவையுட்குவதற்கு இன, மத பேதமின்றி உழைத்து வந்த வெள்ளமனம் கொண்ட புனித ஒத்தமாமறைந்தவாட்டது. அப் புனித ஜீவன் சாந்தியை நாமெல்லோரும் ஒன்றிணைந்து பிரார்த்திப்போம் - கல்வி இராஜாங்க அமைச்சர் இராஜ மனோகரி

ரஞ்சன் பாதுகாப்பமைச்சராயிருந்த காலத்தில் எவ்வீத வன்முறைகளும் தமிழர்களுக்கு எதிராகத் தலைநாக்கவட்டவில்லை - தமிழ்காங்கிரஸ்

இவர்களை நாட்டில் ஓர் பெரும்புதல்வன், பிழனத்தவம் நகைந்த ஓர்கனவான், தேர்மை மிக்க அரசியல் வாகி, தமிழ் பேசும் மக்களின் ஓர் அன்மையான நண்பன் படுகொலை செய்யப்பட்ட தலைவர் ரஞ்சன். தேச சேவையில் தன்மையே ஆர்ப்பணித்த ஓர் நற்புதல்வனை நம்

நாடு இழந்த நிற்கிறது - ரெலோ இந்நாட்டு தமிழ்-சிங்கள மக்களிடையே இன ஒக்கியத்தையும், அதே வேளை பெருந்தேனாட்டத்திறையில் இந்திய வம்சாவளி மக்களது வளர்ச்சியிலும், முன்னேற்றத்திலும் ஆக்கமையாக இருந்த ஒரு உண்மையான நண்பனை இழந்தவாட்டோம் - இ. தொ. கா

இந்த நாட்டில் பாசிசத்துக்கும், இனவாதத்துக்கும் சயலாப அரசியல் போர்த்துக்கும் எதிராக உறுதியாக போராடிய நெடுசுரம் கொண்ட தலைவரை நாடு இழந்தவாட்டது - ஈ. பி. ஓ. பி.

ஓடு வெள்ளை போஜா கருகியது - வீரகேசரி

05.03.91 வீரகேசரி
ந. ச. ச. கட்சியில் தலைவர் வாசுதேவ ரஞ்சனின் உடல் கைக்கப்பட்ட பேழைக்கு முன்னால் சில தமிழ்நடிகள் வேதனையுடன் நின்ற சஞ்சலி செலுத்தியதைக் காணமுடிந்தது.

06.03.91 வீரகேசரி
ரஞ்சனின் நேர்மையும், வெளிப்படையான தன்மையும், கடமைகளில் உள்ள விசுவாசமும், சக்தியும் அவர்மேல் எம்மை மரியாதைக்கொள்ளவே தன. அவரது நிலேச்சுதனமான படுகொலையானது வரலாற்றில் குண்கூழமான ஓர் சம்பவமாகும் - த. வி

07.03.91 வீரகேசரி
பாதுகாப்பு இராஜாங்க அமைச்சர்

ராக பிரமமும், நீதி அமைச்சரூமா ன விஜேதங்க நியமிக்கப்பட்டுள்ளார். இவரைச் சந்தித்த ஈ.பி.டி.பி. தலைவர்கள் தமது வாழ்த்துகளைத் தெரிவித்துக் கொண்டனர்.

தொண்டமானாறு, நெல்லியடி, கொக்குவில், கொண்டாவில் முதலிய இடங்களில், மேற்கொள்ளப்பட்ட விமானக் குண்டு வீச்சுத் தாக்குதல்களால் பல பொதுமக்கள் கொல்லப்பட்டுள்ளனர். தொண்டமானாறு பாடசாலைக்கு அருகிலுள்ள வீட்டிலிருந்து 6 பேர் அவ்விடத்திலேயே கொல்லப்பட்டுள்ளனர்.

ரஞ்சனினதும், அதிரடிப்படை அதிகாரிகள் மற்றும், அப்பாவியப் பொதுமக்களினது படுகொலை குறித்து எமது கவலையையும், அதிர்ச்சியையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறோம் - அன்னை யர் முன்னி

08.03.91 வீரகேசரி

மணிக் உறவுகளை மதித்து நடந்த ஒரு நேர்மை மிக்க அரசியல்வாதியை நாடு இழந்து ஒன்பத்தில் ஆழ்ந்துள்ளது - ஈரோஸ் ரஞ்சனின் மறைவு குறித்து.

மட்டக்களப்பு மாவட்டத்தில் புதிதாக 5 இராணுவ முகாம்கள் ஏற்படுத்தப்பட்டவுள்ளன.

09.03.91 வீரகேசரி

வெல்லாவெளிப் பகுதியில் இடம்பெற்ற நெலி, ஷெல் தாக்குதல்களினால் பல பொதுமக்கள் கொல்லப்பட்டுள்ளனர்.

10.03.91 வீரகேசரி

வவுனியா தாண்டிக்குள் பகுதியில் எல்.ரி.ரி.ஈ.கும், புளொட்டுக்கு மீட்டையான மோதலில் பலரீகொல்லப்பட்டுள்ளனர்.

11.03.91 வீரகேசரி

எமது நிறைவேற்றச் செயலாளர் வே. பாலமாமரன் சுதந்திரமாகச் செயற்பட முடியாத நிலையில் யாழ்ப்பாணத்தில் உள்ளார். இன்ன காரணமாக தனது பொறுப்பு களியிருந்து விடுகிக் கொள்வதாக மத்திய குழுவுக்கு கடிதம் எழுதியுள்ளார் - ஈரோஸ்

12.03.91 வீரகேசரி

சுன்னாகம், கொக்குவில், கோண்டாவில், யாழ்ப்பாணம் பகுதிகளில் இடம்பெற்ற பாரிய மொராத் தாக்குதல்களின்பொது ஒரு நாள் 28 பொதுமக்கள் கொல்லப்பட்டுள்ளனர்.

13.03.91 வீரகேசரி

கொழும்பில் அகதி முகாம்களிலிருக்கும் வடக்கு, கிழக்கேச் சேர்ந்த தமிழ் அகதிகள் வெளியாரினால் - தாக்கப்பட்டு வருவதால், பாதுகாப்பற்ற நிலையில் அச்சத்துடன் வாழ்ந்து வருகின்றனர்.

14.03.91 வீரகேசரி

உடனடியாக யுத்த நிறுத்தமொன்றைக் கொண்டுவந்து புலிகள் உட்பட சகல தமிழ்க் கட்சிகளுடனும் பேச்சுவார்த்தை நடத்தி அரசியல் தீர்வொன்றைக் காண அரசு முன்

வரவேண்டும். ஒன்றுபட்ட இலங்கைக்குள் தமிழ் பேசும் மக்களின் சுயநிர்ணய உரிமையை அங்கீகரிப்பதே உறுதியானது, நீடித்தமான தீர்வுக்கு வழி வகுக்கும் - ஈ.பி.ஓர். எல். எல்.

மணூர், தம்பவலத்தை, பாலமுனை, 14ஆம் கொலனி ஆகிய கிராமங்களைச் சேர்ந்த மக்களை இராணுவத்தினர் குடும்பம் குடும்பமாகப் புகளிடப்பட ஏடுத்து, அக் குடும்பங்கள் பெயர், வீபரங்களையும் சேகரித்து வருகின்றனர்.

சத்திர சிகிச்சைக்குப் பயன்படும் ஆயுதங்கள், பஞ்சு, தூயிட்டுப் படுகின்ற வகைகள், நவீன மின்சார உபகரணங்கள், பெற்றோல், டீசல், ரிசைப்ராவித்தின் பாக்க வகைகள், எலக்ட்ரோனிக் விளையாட்டுப் பொருட்கள், மின்சார வயர்கள், சப்பாத்துடைகள், கண்வல் சப்பாத்துகள், மூட்கம்பி, ஆணிகள், மெய்கு திரிகள், இரும்பும், இரும்புக் கம்பிகளும், மரப்பலகைகள், அலாமினியம், புதிய மோட்டார் கைக்கிள்கள், மின்சார ஆடுப்புகள், பள்ளிமானவரின் பாக்குகள் சீமெந்து, வெள்ளைக் கருதாசி, சுகாதாரத் தேவைக்குரிய துவாய்க் பி, ரோசியோ போட்டோக்கொப்பி மெசின்கள், கற்றுரத்தலைம்..

15.03.91 தாயகம்

சுணுக்காயில் ஓயிரக்கணக்கானவரின் தலைவிதிக்கப்பட்ட பொருட்களில் சிலவாகும்.

களைக் கைது செய்து காவலில் வைக்கோண்ட புலிகள் தற்போது ஆணைக் கோட்டையிலும் புதிய சிறைச்சாலைவெயொன்று அமைத்து வருகின்றனர்.

மணலாவுள்ள ஆசிய அபிநூத்தி வங்கியிடம் இலங்கை 200 கோடி ரூபாயைக் கடனாகப் பெறவுள்ளது இக் கடன் 40 வருடங்களில் திருப்பிச் செலுத்தப்படவேண்டும்; இதற்கான வட்டி 1 விதம்; இந்தக் கடனுக்கு நிபந்தனையாக தேயிலை நற்பர் பொருட்களின் ஏற்றுமதிக்குறைக்கப்பட்டவுள்ளது.

15.03.91 வீரகேசரி

வவுனியா தேவகுளம் பகுதியில் இடம்பெற்ற விமானக் குண்டுத் தாக்குதலில் ஓரே குடும்பத்தைச் சேர்ந்த 2 பெண்கள் உட்பட மூவர் கொல்லப்பட்டுள்ளனர்.

மன்னார் மாவட்டத்திலுள்ள மடு மாதா ஆலயப் பகுதியிலிருந்து அதிகளை வெளியேற்றுவதைக் கைவிடவும், அதற்குப் புதியதாக புலிகளுக்கு எதிரான இராணுவத் தாக்குதலை மேற்கொள்ளவும் அரசு தீர்மானித்துள்ளது.

சர்வதேச விவகாரங்களுக்கான ஜனாதிபதியின் ஓலோசகர் வீரக் - கோன் அஹ்மதியில் ஜெனீவா சென்றிருந்தபோது புலிகளின் பேச்சாளரான கிலகருடன் பேச்சுவார்த்தை நடத்தியுள்ளார்.

மணூர் முருகன் ஆலயச் சுற்றாடலில் தங்கியுள்ள சுமார் 100 அதிகதிருடும்பங்களை அங்கிருந்து உடன

டியாக வெளியேற்றமாறு ஆலய நிர்வாகம் கூறியுள்ளது. இம்முடாத இறுதியில் இவ்வாலயத்தில் மும்பாய்சேகம் நடைபெறவுள்ளதாலேயே இவர்கள் வெளியேற்றப்படுகின்றனர். இதனார் நிர்க்கத்தைக்குள்ளான இலங்கைக்குடும்பங்கள் செய்வதறியாதுள்ளன.

16.03.91 வீரகேசரி

மகசீன் சிறைச்சாலையில் 292 தமிழர்களும், 17 முஸ்லிம்களும் தடுப்பு காவலில் 10 மாதங்களுக்கும் கூடுதலாகத் தடுத்து வைக்கப்பட்டுள்ளனர். இலங்கையரசுக்கும், புலிகளுக்கு ம் நல்லறவு இருந்த காலத்தில் இவர்களில் பலர் புலிகளுக்கு உட்படி அரக-புலிகளுக்கிடையிலான உறவு முறித்தபின் பக்கச் சார்பற்றிருந்த இவர்கள் பற்றிய தகவல்கள் எதிர்ப்பு இயக்கங்களால் பாதுகாப்புப்பெடையினருக்கு வழங்கப்பட்டனையினாலேயே இவ் அப்பாவிக்கள் கைது செய்யப்பட்டுள்ளனர்.

திருகோணமலை உப்பு வெளியில் மீள்பிடுக்கைச் சென்ற முஸ்லிம் மீள்வர்க்கள் கடலில் மூலத்துப் புலிகளினால் சுட்டுக் கொல்லப்பட்டுள்ளனர்.

மலையகப் பெண்கள்தான் உலகவேயே தலைசிறந்த உழைப்பாளிகள். கூடுதலான நேரம் வேலை வாங்கப்படுபவர்களும் அவர்கள்தான். நூறாங்கு காலமாக இவர்கள் சுரண்டப்பட்டு வருகிறார்கள் - ஐ.தோ.தொ.யு.

19.03.91 வீரகேசரி

எமது தலைவர் பேச்சுவார்த்தையில் சம்பந்தப்பட்ட மாட்டார். மக்கள் அதை அறமதிக்க மாட்டார்கள். பிரபாதரன் பாதகாப்பே என மது பிரதான அக்கறை - தல்கர் அக்கறைப்பற்ற விசேட ஆதிரைப்படையினால் கைது செய்யப்பட்டவர்கள், கல்முனை முகாமுக்கும் அனுப்பி வைக்கப்பட்டுள்ளனர்.

21.03.91 வீரகேசரி

ரஞ்சன் விஜேரத்ன இராணுவத்திடம் நெருக்கமாகச் செயற்பட்டு அரசியல் ரீதியில் வெகுமதி உயர்ச்சியடைந்துகொண்டு வந்ததால் சில ம் கட்சிக்குள் இருப்பவர்கள் சில ராலேயே கொலை செய்யப்பட்டிருக்கக்கூடும் என்ற சந்தேகத்தைக் கிளப்பும் வகையில் எக்னோமியீட் சஞ்சிகையில் கட்டுரை வெளியாகியுள்ளது.

22.03.91 தாயகம்

பகிரங்கக் கட்டடங்களையும், ஊர்வலங்களையும் தடைசெய்யும் அரசுட்டத்தை வாபஸ் பெறக் கோரி வர்க்க தொழிற் சங்கம் கொழும்பில் நடத்திய வேலை நிறுத்தத்தில் சுமார் 20,000 தொழிலாளர்கள் பங்குபற்றினர்.

ரஞ்சனின் கொலை தொடர்பாகச் சந்தேகிக்கப்படும் ஜோகிம் என்ற வெளிநாட்டினருடன் இருக்கக்கூடிய தொட்டார்புகள் குறித்து ஆராயவேண்டும் என்றும், ஆணைக்குறைய நியமித்து விசாரிக்குமாறும் எதிர்க்கட்சிகள்கோரியிருந்தனர். அரசு தரப்-

வானாவும், போனாவும்.

பில் பிரதமர் இக் கோரிக்கையை நிராகரித்ததால், இப்படி நியமிக்கப்பட்ட எல்லாக் குண்டு வெடிப்புக்கூடும் மூணக்குறு நியமிக்க வேண்டியும் என்ற கறியுள்ளார்.

22.03.91 வீரகேசரி

வடக்கு, கிழக்கிலுள்ள மக்களை அவர்களது வீடுகளில் அளமதியாகவாழ அனுமதிக்காவிட்டால் இந்திய அமைதிக்காக்கும்படை இலங்கை அரசாங்கத்தின் விடுப்பத்தையும் மீறி இங்கு வரவேண்டிய சிறுநிலை உருவாகலாம். வடக்குக் கிழக்குப் பகுதியும் இலங்கையரசின் கட்டுப்பாட்டின்கீழ் இருக்கவேண்டும் என்றாகாள் நாமும் விரும்புகிறோம் - த.வி.க.

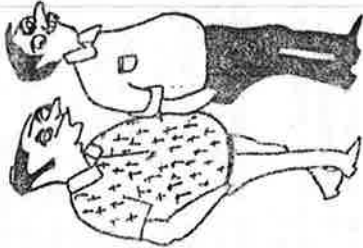
சொரந்தப் பாசுகாப்பைப் பற்றி அத்தமர்க்கக் கவனம் எடுத்து மறைந்த வாமழ்வாரேயானால் பிரபாகரனினால் போரிலே வெல்ல முடியாது -காமனி பொன்சேக

மட்டக்களப்பில் அண்மலை என்ற கிராமத்தில் தேடுதல் நடத்திய சூயதப்படையினரும், ரெலோவும் 24 பேரை விசாரணைக்கொண்டுவந்துள்ளனர். இங்குவரை இவர் களுக்கு என்ன நடந்ததென்ற தெரியவில்லை.

23.03.91 வீரகேசரி

அக்கரைப்பற்று நகரிலுள்ள பொது சந்தை ஒன்றுக்குள் குண்டு வெடித்ததில் 8 பொதுமக்கள் கொல்லப்பட்டுள்ளனர். 40க்கு மேற்பட்டோர் காயமடைந்ததுள்ளனர்.

வவுனியா பகுதியிலுள்ள இராணுவ

"புலியுக்கு ஆதரவு காட்டினதனால் தான் கருணாநிதியைப் பதவியிலயிருந்து மத்திய அரசு கவிட்டதாம்"

"மத்தியப் பிரதேசத்திலை இருக்கிற முன்னாள் மாகாணசபை முதல்வர் வரதருக்கு மாதம் 60 இலட்சம் ரூபாய் செலவு செய்து அதைக் காரணமாகாட்டி மத்திய அரசாங்கத்தைக் கவிக்க கருணாநிதிக்குப் பலர் இலவைத்தானே"

இன்னன்னர்.

காமகனில் மேலதிக படைபுள்ளர் குவிக்கப்பட்டு வருகின்றனர்.

28.03.91 வீரகேசரி
தமிழகமாம் பகுதியில் பாதிக்கப்பட்ட அகதிகளுக்கு அரசினால் வழங்கப்பட்ட நிலாரணங்கள் திரை நிறுத்தப்பட்டுள்ளன. அன்றாடப் பாவனைப் பொருட்களை விநியோகித்தவந்த பலருட்க்குக் குற்றவாளிகளாகக் கருதப்பட்டுள்ளனர். இவர்க்கும் இராணுவத்தினால் வைக்கப்பட்டுள்ளன.

தி.மு.க.வுக்கும், புலிகளுக்கும்மிடையிலான தொடர்ஸ்ப வளக்கி தாள் ஒரு புத்தகம் எழுதியிருப்பதாக சப்பிரமணிய சுவாமி தெரிவித்தள்ளார்.

29.03.91 வீரகேசரி
இஸ்ரேல் நாட்டின் பிரதமரான - மொசாட் அதிகாரியை சூக்குடியில் அழித்தலாம்! என்ற ஸ்ரவன் முத்தாளர் அந்த நாட்டுப் பிரதமரின் கீழ் இயங்கும் மொசாட் அமைப்பைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டுள்ளார் இது நாட்டுக்குச் செய்யும் குரோகமாகும். எனவே அவர் தேசத்திரோகி - மொசாட் விசாரணை ஆணைக்குழுவில் ரவி சீத்யவர்த்தன. 31.03.91 வீரகேசரி

ஆரம்பத்தில் 52 வயது முதியவர் புலிகளால் சுட்டுக் கொல்லப்பட்டள்ளார்.

ஓ இனத்தின் ஓவாஓ

இன்னும் சில வருடங்களில்
இலங்கையில்
மனிதரைப் பார்க்க முடியாது.
மண்டையோடுகளைத்தான் பார்க்கலாம்.

மறைந்து வாழ்கிற
இனங்களை
வனங்களில் பார்க்கலாம்.

அழிந்து போகிற இனத்தில்
இலங்கையில்
தமிழரும் அடங்கும்.

உணர்வுகளால்
அடக்கப்பட்ட இவர்கள்
உணவு இல்லாமலேயே
இறந்து போனார்கள் என்பதுதானே
நாளைய சரித்திரம்?

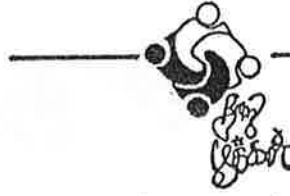
பாரிய செல்லடி
குண்டு வீச்சுக்களுக்கு
முகங்கொடுக்க
இவர்களால் எவ்வளவுகாலம் முடியும்?

பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டிலும்
அங்கொன்றும் இங்கொன்றுமாய்
வாழ்ந்த இனம்
சூழ்நிலைகளுக்கேற்ப
குண்டு வீச்சுகளுக்குள்
கூர்ப்படைய முடியாமல்
இருபதாம் நூற்றாண்டு இறுதியில்
முற்றாக அழிந்து போயின என்ற
கை, கால் இல்லாத
எலம்புக் கூட்டுக்குக் கீழ்
கட்டியம் போட்டிருப்பர்
நாளைய விஞ்ஞானி.

-ஜேம்ஸ்-

இன்று எமது தேசத்தின் போராட்டமானது கடந்த 7 வருட வரீக்கங்களின் மோதல்களால் ஒருவிதமான அழிவினை நோக்கிய பாதைக்கு இட்டுச் செல்லப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறது. இந் நிகழ்வினை நாம் தொடர்ந்தும் அனுமதிப்போமானால் இலங்கையின் தேசப்படத்தில் தமிழ்பேசும் மக்களின் பாரம்பரிய பிரதேசங்களில் மக்களின் சுதந்திர வாசனையை உணரமுடியாமல், எகாதிபத்தியவாதிகளினதும், சிங்களப் பேரினவாதிகளினதும் அடிமை விலங்குகளின் கோரக்காட்சியினையே காணமுடியும்.

சிந்தனைவாதிகள் மனிதரை விஞ்ஞானபூர்வமாக நோக்கும்பொழுது அவரது இருப்பிடத்திற்கான சுதந்திரத்தை நிலைநாட்டவேண்டியவர்கள் ஆகிறார்கள். ஆனால் இன்று இந்த சிந்தனைவாதிகள் பல்வேறு கோணங்களில் நிற்கிறார்கள். இந்த நிலையில் விவாதங்களுக்கிடாகவே எமது போராட்டத்தின் போக்குப் பற்றிய முடிவுக்குவரலாம். இதை எமது தேசத்தில் பலவித மேலாதிக்கங்களுக்குமத்தியிலிருந்து நோக்க வேண்டியுள்ளது. நீங்கலும் தொடர்ந்து எழுதுவதன் மூலம் நாம் எம்மிடையே ஒரு கருத்து ரீதியிலான உடன்பாட்டை எய்தலாம்.

தமிழ் பேசும் மக்கள் தமது சுயநிரீணய உரிமைப்போராட்டத்தை ஆரம்பித்தது அரசியல், பொருளாதார ரீதியிலான சிறீலங்கா பேரினவாத அடக்குமுறையே என ஒட்டுமொத்தமாகச் சொன்னாலும் மொழி, பலகலைக்கழகத் தரப்படுத்தல், தொழில் வாய்ப்புகளே போராட்டத்தைக் கூர்மையடையச் செய்தன. தமிழ் தரகு முதலாளித்தவக் கட்சிகள் தமது சுகபோகங்களைப் பேணிக் கொண்டே இம்மேலாதிக்கத்துக்கு எதிராகவும் "குரல்" கொடுத்தனர். தமது நலன்களுக்காக இளைஞர் அணியினை ஏற்படுத்தினர். இவர்களுக்கிடையிலான முரண்பாடுகள் எமது போராட்டத்தை ஆயுதப் போராட்டமாக்கியது. இங்கே தமிழ்த் தரகு முதலாளிகளும், ஆயுதம் தரித்த இயக்கங்களும் இரு வேறுபட்ட முகாம்களாகப் பிரிவடைகின்றன.

தரகு முதலாளித்துவக் கட்சியென தமிழ்க் கட்சிகளை (1977) எவ்வாறு ஏற்றுக் கொள்வது என்பது பிரச்சினையாகவிரு

என்ன செய்யப் போகிறோம்?

க்கலாம்.

ஏகாதிபத்தியங்களுக்கு இன்றைய நவகாலனித்துவ பொருளாதார அமைப்பில் இலங்கையின் பொருளியல் வளங்களை சிறீலங்கா பேரினவாதக் கட்சிகள் தாரைவார்த்துக் கொடுத்த அதேவேலையையே இந்தத் தமிழ் கட்சிகளும் செய்தன. இவர்கள் தமிழ்ப் பிரதேசங்களில் சிங்கள பேரினவாதிகளுடன் போட்டியிட்டது பாராளுமன்ற ஆசனங்களை கைப்பற்றிக் கொள்வதற்காகவே. இதற்காகவே இவர்கள் தமிழ் பேசும் மக்களின் உரிமை போராட்டத்திற்கு பச்சை விளக்குக் காட்டினார்கள்.

இவர்களின் மேலாதிக்கத் தன்மை தமிழ் மக்களிடையே ஆயுத இயக்கங்களின் போராட்ட உருவாக்கத்திற்கும் இவர்களின் வீழ்ச்சிக்கும் வழி வகுத்தது.

இங்கு உண்மையாக தமிழ் பேசும் மக்களின் ஆதரவுடன் தமிழ் தரகு முதலாளித்துவ கட்சிகள் தூக்கியெறியப்படும் ஒரு வரலாற்றுப்போக்கு உருவாக்கப்படுகின்றது. இதன்பின் கட்சி ஆதரவான பரந்துபட்ட மக்களுக்கும், கட்சியில் உதிரிகளாக்கப்பட்டிருப்போன தலைமைக்குமிடையே மாபெரும் இடைவெளி உருவாகின்றது. ஆனால் தலைமையோ அதன் போக்கில் இன்று வரை இம்மியளவும் மாறவில்லை. இதே தன்மையினை ஆயுதப்போராட்ட இயக்கங்களுக்கிடையேயும் காணலாம்.

ஆயுதப்போராட்டம் அடைந்த முதிர்ச்சியற்ற வளர்ச்சியும், தலைமைகளின் விதேசிய போக்கும் இத் தலைமைகளினால் மக்கள் ஆதரவைத் தொடர்ந்தும் நிலைநாட்ட முடியாமற் செய்தன.

எமது ஆயுத இயக்கங்களின் வளர்ச்சியானது பரந்துபட்ட மக்களின் விடுதலைக்கான சரியான இலக்கை வைத்து உருவா

க்கப்படவில்லை என்ற நிகழ்வு எவ்வாறு உருவானது? இப்போக்கு நாம் வாழ்ந்த சமூகத்தின் அடிப்படைப் பண்புகளிலிருந்து உருவானதா? அல்லது தலைமைகள் அவர்களுக்கே தெரியாமல் ஏகாதிபத்திய ஏஜென்டுகளாக உருவாக்கப்பட்டார்களா? என்ற கேள்விகள் எல்லாம் எமது தேசவிடுதலையுடன் சம்பந்தப்பட்டு எழுப்பப்படுகின்றன.

இந்தத் தலைமைகள் தமது இயக்கத்தின் உறுப்பினர்களையும், மக்களையும் வழி நடத்திய தன்மை எந்தவகைகளில் நோக்கப்படவேண்டியவை? இத் தலைமைக்கும், இயக்க உறுப்பினர்கட்கும், மக்களுக்கும் புறநிலையாக உருவான உறவு என்ன? இவைகளில் எல்லாம் போராட்டத்தின் புறச்சூழலுக்கு இருந்த தொடர்பென்ன? என்பவைகளுடன் இந்த இயக்கங்களுக்கும், பாராளுமன்றத்தை அடிப்படையாகக்கொண்டு அக்காலப் பகுதியில் விளங்கிய தமிழ் தரகு முதலாளித்துவ வர்க்கத்துக்கும் இடையேயான

போக்குகளை எந்தவகையில் ஒப்பிடலாம்? வேறுபடுத்தலாம்? என்பதில் பலர் பல்வேறுபட்ட கருத்துகளைக் கொண்டுள்ளனர்.

இக் கேள்விகள் 87 இற்கு முன்னரும், பின்னரும் என ஆராயப்படவேண்டியவை.

இன்று எமது தேசத்தில் 3 விதமான போக்குகள் நிலவுகின்றன.

1. புலிகள் தவிர்ந்த ஏனைய இயக்கங்கள் இலங்கையரசின் இனவாத அடக்குமுறைக்கு உதவும் கரங்களாகி, பாராளுமன்றத்தின் மூலம் உரிமைப் போராட்டம் நடாத்தலாம், புலிகளின் பாசிசத்தை தகர்க்கலாம் என்ற அவநம்பிக்கைவாதத்தில் விதேசியவாதிகளாகச் செயற்படுகின்றனர். இவர்களின் விதேசியப் போக்கினை புரிந்துகொள்ள முடியாதவர்களாக இவர்களின் சாதாரண உறுப்பினர்களும், மக்களும் உள்ளனர்.

2. குறுகிய தேசியவாதிகளாகவும், அடிப்படையில் பாசிஸ்டுகளாகவும் அரசுடன் போர்தொடுத்தவரும் புலிகள். இவர்கள் மேற்சொன்ன இயக்கங்களையிட வடக்கு, கிழக்கில் கூடுதலான செல்வாக்கினைக்கொண்டு விளங்குகின்றனர். இவர்கள் மக்களின் விடுதலைக்கு உதவாதவர்களாக இருப்பினும், இன்று இந்த வர்க்க அமைப்பு அரசுடன் சமரசத்துக்குச் சென்று ஏனைய இயக்கங்களை ஒதுக்கிவிட்டு அரசியல் நடத்தக்கூடிய சூழல் இரு

ந்தும், ஏன் இவர்கள் அரசுடன் பேரம் பேசி வருகின்றனர் என்பவைகளெல்லாம் விவாதத்துக்கு உட்படுத்தவேண்டியவை.

இன்று தெற்கில் யு.என்.பி. அரசு மற்றைய கட்சிகளை அடக்கிவிட்டு ஆட்சி நடத்தவில்லையா? அதேபோல் புலிகள் வடக்கு, கிழக்கில் ஆட்சி நடத்த இயலாதா? எல்லாப் போராட்ட நடவடிக்கைகளிலும் குறுகிய அடிப்படையில் செல்லும் புலிகள் இங்கு ஏன் ஆட்சியைப் பகிர்வதில் குறுகிய போக்கில் முடிவெடுக்காமல் போராடுகிறார்கள்? 87 ஒப்பந்தத்திற்குப் பின்னர் புலிகளும், மாற்று இயக்கங்களும் அரசியல் நடத்திய வேளையில் ஏன் மாற்று இயக்கங்களை விட புலிகளுக்கு அங்கத்தவர்களின் சேர்ப்பனவும், மக்களின் ஆதரவு கூடுதலாகவும் இருந்தது? புலி என்ற அவர்களின் வர்க்க முகாமில் எத்தகைய போக்கு நிலவுகின்றது? அங்குள்ள தலைமைக்கும், சாதாரண உறுப்பினர்கட்கும், ஆதரவாளர்களுக்கும் இடையே நிலவுகின்ற உறவுகள் எத்தகையது? என்பவைகள் ஆழமாக நோக்கப்படுவது எமது போராட்டத்தின் இன்றியமையாத அமைவாகும்.

3. இந் நடவடிக்கைகளின் விதேசியத்தன்மைகளை உணர்ந்து போராட்டத்தின்பால் நம்பிக்கையற்றும், நம்பிக்கையுடலும் சிந்தித்து ஒரு கருத்து உடன்பாட்டுக்காக இன்றுவரை போராடிக்கொண்டிருப்பவர்கள். இவர்

களது நடவடிக்கைகள் இவர் களை மீண்டும் ஒரு விதேசிய அ ரசியல் அலைக்குள் கொண்டு செ ல்கிறதா? அல்லது தேசிய விடுத லைப் போருக்கான அத்திவார மீடப் போகின்றதா? இவர்கட்கு இடையேயான கருத்துப் போ ராட்டமும், விவாதிக்காமல் தம து கருத்தே முற்றமுமுதும் சரி யென்ற நம்பிக்கைவாதமும் எம து போராட்டத்தில் எந்தகைய திருப்புமுனையைக் கொண்டு வரப் போகின்றன? மக்களை இவர்கள் எவ்வாறு வென்றெடுக்கப்போகி ன்றனர்? தேசத்தில் வலப்பெற்றி ருக்கும் புலிகளின் மேலாதிக்க

முகாமை எவ்வாறு நிர்மூலமாக்கப் போகின்றோம்? என்பவை கள் எல்லாம் முழுமையான விவ தத்துக்கு உட்படுத்தவேண்டியவை.

இவைகளே எமது விடுத லைப் போராட்டத்தில் கூர்ப்ப டைந்துள்ள நிலைகளும், உடனடி யாக தீர்வுகாணப்படவேண்டிய- வையுமாகும். ஏனையவை இதன் அடுத்த கட்ட விவாதத்துக்கு எ ருத்துக்கொள்ளப்படவேண்டியவை யாகும்.

•
தேவசகாயம்
(ஈழம்)

குடும்ப
குடும்ப

வேண்டாம்
வேண்டாம்

தூண்டிலின் வளர்ச்சியும், தோற் றமும்.

தூண்டில் பற்றிய விவாத த்தைத் 'தூண்டிலின் போக்கு' ஆரம்பித்துவைத்து இன்று வரை தொடர்ந்து கொண்டிருக்கிறது. 'தூண்டிலின் போக்கும், எமது நோக்கும்' என்ற ப. வி. ஸ்ரீரங்க லின் தூண்டில் பற்றிய பார் வையே எனது பார்வைக்கான உடனடிக் காரணமாகும்.

கடலோடிகள் எந்த ஒரு அரசியல் நோக்கமோ, கொள் கையோ, வேலைத் திட்டமோ முன்வைத்து தூண்டிலை ஆரம்பி க்கவில்லை. இதைத் தூண்டில்க ளில் காணமுடிகிறது. அதாவ து தூண்டிலின் தோற்றத்திற்கா ன ஆரம்ப அடிப்படையாக அ மைந்தது 'எதாவது செய்தாக வேண்டும்' என்பதேயன்றி, 'இது தான் செய்தாகவேண்டும்' என்ப தாக இருக்கவில்லை.

ஆரம்பத்தில் புலம்பெயர்ந்தவர்களிடையே இருந்த முரண்பாடுகள், வாழ்நிலை பற்றிய கருத்துகளையே பெரும்பாலும் தூண்டில் கொண்டிருந்தது. பின்னர் படிப்படியான கடலோடிகளின் அரசியல் ரீதியான வளர்ச்சிகளும், புலம்பெயர்ந்த முற்போக்கு எண்ணங் கொண்டவர்களின் தொடர்புகளும் இலங்கையில் அசுரவேகத்தில் சென்று - கொண்டிருந்த அராஜகப்போக்குகளும் தூண்டில் ஒரு அரசியல் சஞ்சிகையாக வளர்ச்சியடைவதற்கான காரணங்கள் எனலாம்.

தூண்டில் - ஆற்றும் பணி என்ன?

இன்று மேற்கு ஜேர்மனியில் சுமார் 15 சஞ்சிகைகள் வெளிவந்துகொண்டிருக்கின்றன. காலஞ்சென்ற தமிழ்த் தலைமைகளிலிருந்து, இறந்து கொண்டிருக்கின்ற 'விடுதலை' இயக்கங்கள் வரை கூறவரும் 'வேத வாக்கியங்களான' தமிழ் பேசும் மக்களின் அவல வாழ்வினை எழுதி ஒப்பாரி வைக்கின்றனர். ஆனால் பெரும்பாலான சஞ்சிகைகள் ஏதாவதொரு இயக்கத்தின் அல்லது ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட இயக்கங்களின் அராஜக நடவடிக்கைகள், இலங்கையரசின் இன ஒடுக்குமுறை ஆகியவற்றுக்கு ஒப்பாரி வைக்கின்றன. ஆனால் இவ் அராஜக இயக்க அல்லது இயக்கங்களுக்கு மாற்றீடாக அல்லது இத்தகைய இயக்கங்களை விமர்சிப்பதன் மூலம் எதிலுமே வேறுபடாத இன்னொரு அராஜக

இயக்கத்தை நேரடியாகவோ, மறைமுகமாகவோ புரட்சிகர அமைப்பாக பிரகடனப்படுத்துகின்றனர். அதாவது தமிழ் பேசும் மக்களின் நலன்களில், அவர்களது அபிலாசைகளில் எதுவித அக்கறையுமில்லாதது எந்தெந்த வடிவங்களில் சமூகம் முன்னேறுகின்றதோ, எந்தெந்த வடிவங்களுக்குடாக மக்களின் அபிலாசைகளுக்கான, அராஜகத்துக்கு எதிரான போராட்டங்கள் முனைப்புப் பெறுகின்றதோ அவ்வாறான நடவடிக்கைகளையே இறந்துகொண்டிருக்கின்ற இயக்கங்களும், அதன் ஆதரவாளர்களும் பயன்படுத்துகின்றனர். இதன் வெளிப்பாட்டையே மேற்கு ஜேர்மனியில் வெளிவருகின்ற பிரவாகம், ஏலையா, சுதிர், வெகுசனம், சிந்தனை தேனி, அக்னி போன்ற சஞ்சிகைகள் எமக்குத் தெளிவுபடுத்துகின்றன.

மேற்கூறப்பட்ட சஞ்சிகைகளிலிருந்து தூண்டிலைப் பிரித்து பார்க்கவேண்டிய அவசியத்தை மேற்குறிப்பிட்ட சஞ்சிகைகள் எமக்குத் தந்திருக்கின்றன. தூண்டில் எந்த இயக்கத்தையும் - சாராமல் இலங்கையரசின் இனவொடுக்குமுறைக்கு எதிராகவும் அனைத்து இயக்கங்களின் அராஜகங்களுக்கு எதிராகவும், மக்கள் நலனில் அக்கறையற்ற சந்தர்ப்பவாத போக்குகளையும் தொடர்ச்சியாக அம்பலப்படுத்துகின்றது. சுதந்திரமாக தமது கருத்துகளைத் தெவிக்க முடியாமல் மௌனிகளாக்கப்பட்டவர்கள் தமது கருத்துகளை **வெளிக்-**

கொணர்வதற்கான களமாக விளங்குகிறது. தூண்டில் புலிகளை விமர்சிப்பதையே தனது தொழிலாகக் கொண்டுள்ளது என்ற விமர்சனம் முன் வைக்கப்படுகின்றது. தூண்டில் அரசியல் சஞ்சிகையாக வளர்ச்சியடைந்ததிலிருந்து இற்றைவரையான தூண்டில்களைத் திருப்பிப் படிப்பதன் மூலம் இத்தகைய விமர்சனங்களை முன்வைப்பவர்கள் உண்மை நிலையைப் புரிந்துகொள்ளலாம்.

இன்று புலிகளின் அரசியல் (?) நடவடிக்கைகளும், அராஜக நடவடிக்கைகளும் முக்கியத்துவம் பெற்றிருப்பதால்தான் புலிகளின் நடவடிக்கைகளுக்கு - தூண்டில் முக்கியத்துவம் அளிக்கிறது என நினைக்கிறேன். தூண்டில் அனைத்து இயக்கங்களின் கண்காணிப்புக்குள்ளும், இயக்கங்களுக்கு வக்காலத்துவாங்கும் சஞ்சிகைகளின் ஆரோக்கியமற்ற, காழ்ப்புணர்வான விமர்சனங்களுக்கும் உள்ளாகின்றது என்பதை வாசகர்கள் அவதானித்திருக்கலாம்.

தூண்டில் சமூக மாற்றத்தை அடிப்படையாக வைத்து வெளிவரும் சஞ்சிகையா? -----

தூண்டிலின் இயக்கப்பாட்டின் வாயிலாக தூண்டில் கொண்டுருக்கும் வர்க்க உணர்வுள்ள வாசகர்களையாவது தூண்டில் தன் ஆளுமைக்கான நிலைமைகளுக்குப் பயன்படுத்தியுள்ளதா? இல்லை! என ப. வி. ஸ்ரீரங்கன் குறிப்பிடுகிறார்.

தூண்டிலை சமூக மாற்றத்திற்குரிய வெகுசனப் பத்திரிகையாக வர்க்க உணர்வுள்ளவாசகர்கள் கருதவில்லை. ஒரு சமூகமாற்றத்தைக் கோரி நிற்கும் வெகுசனப் பத்திரிகையானது ஒருக்கப்படும், சுரண்டப்படும் மக்களின் விடுதலைக்கான கட்சி சார்பான பத்திரிகையாகும். இது கட்சி சார்பான கொள்கைகள், வேலைத் திட்டங்களை முன்வைத்து வர்க்க உணர்வுள்ள சக்திகளை கட்சியின் கீழ் ஒழுங்கமைப்பதற்கான ஊடகமாக விளங்குகிறது. புரட்சிகரக் கட்சியும், குறைந்தபட்சம் சூழ்நிலைக்கேற்ப வேலைத் திட்டமும் இன்றி வர்க்க சக்திகளை 'ஆளுமைக்கு' கொண்டு வருதல் என்பது வெறும் கனவுதான்.

அராஜகத்துக்கு எதிரானதும், இன்றைய எதிர்க்கூல அரசியல் விவாதக் களமானதுமான தூண்டில் சமூக மாற்றத்திற்கான முன்னடகர்வாக தன்னைக் காட்டி வந்துள்ளது என்ற ப. வி. ஸ்ரீரங்கனின் கருத்தானது தூண்டில் பற்றிய அவரது மிகையான பார்வையையே காட்டுகின்றது.

'தன்னார்வம்', 'மிகையான கற்பனை', 'குத்தகை போன்ற இவர் பாவித்த சொற்கள் ஐரோப்பாவில் எப்படி நாம் வாழ்கிறோம்? இங்கு எம்முடைய மனோநிலைகள் என்ன? குறைந்தபட்சம் ஐரோப்பாவில் (நாட்டுக்கு நாடு சிறிது வித்தியாசப்படலாம்) இருப்பவர்கள் என்ன செய்யக்கூடிய நிலை இரு

க்கின்றது? என்பதை அனுபவ ரீதியாகச் சந்திக்கச் சந்தர்ப்பமற்ற மனோகரனின் (புதிய ஜனநாயகம் இதழில் வெளியான - பாஸ்டிகளே சிந்தனையைச் சிறையிட முடியுமா? என்ற விமர்சனம்) தாக்கமோ?

பல முனைத் தாக்குதல்களாக அராஜகம் எமது குரல்களையை நெரித்துக் கொண்டிருக்கும் நிலையிலும் தூண்டிலில் விவாதத் தொடரில்- ஈழத்திலிருந்தும், வெளியிலிருந்தும் பங்குபற்றுபவர்கள், அராஜகங்களுக்கெதிராகக் குரல் கொடுப்பவர்கள் திண்ணைவாசிகளாகவும், திண்ணைப் பேச்சாளர்களாகவும் - தெரிகிறார்கள் என்றால் ப. விமீரங்களின் இன்றைய நிலையை ஒவ்வொருவரும் இலகுவாகப் புரிந்துகொள்ளலாம்.

எனவே இன்றைய சூழ்நிலையில் தூண்டில் தொடர்ந்தும் தன் பணியை ஆற்றும் அதே வேளை, வெறுமனே நிகழ்வுகளை விமர்சிப்பதுடன் நின்று விடாமல் அடுத்த கட்ட நகர்வு குறித்த தங்களது நிலைப்பாட்டை தெளிவுபடுத்த வேண்டும். பிரச்சினைக்கான தீர்வை இங்கிருந்து நாம் சொல்ல முடியாதென்பது மிகவும் குழந்தைப் பிள்ளைத்தனமானது.

உலகம் இரு பெரும் வர்க்கங்களாகப் பிளவுண்டு மோதிக்கொண்டிருக்கிறது. கொடுரச் சுரண்டல்களினாலும், ஒடுக்குமுறைகளினாலும், போலி சோசலிசுகளினாலும் உழைக்கும் மக்கள்

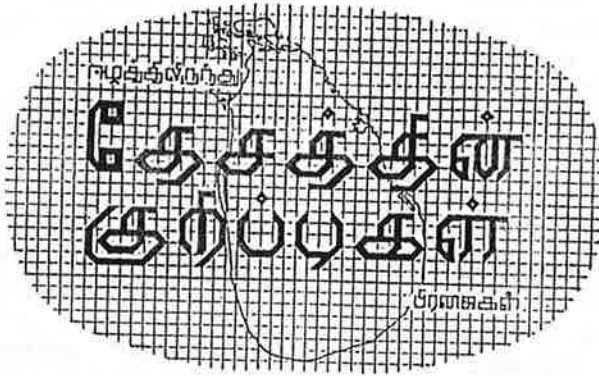
கட்டம் தெருவுக்கு வந்துகொண்டிருக்கும் நிலையில், இம் மக்களுக்கான தீர்வை தூண்டிலால் - வைக்க முடியாதா?

எமது உழைப்பும், உணர்வும் நாம் சார்ந்து நிற்கும் மக்களை பிரதிபலிக்குமானால், நாம் அந்த மக்களுக்கான விருதலைப் பாதையை தெளிவுபடுத்தலாம் என்றே நான் நினைக்கின்றேன். அத்துடன் வர்க்க உணர்வுள்ள சக்திகள் புரட்சிகர வேலைத்திட்டத்தின் முதற்கட்டமாக தம்மைத் தத்துவார்த்த ரீதியாக வளர்த்துக் கொள்வதுடன், தமக்குள் குறைந்தபட்ச வேலைத்திட்டத்துடன் ஐக்கியப்பட வேண்டும்.

தூண்டிலின் அரசு, இயக்க பயங்கரவாதத்திற்கு எதிரான போராட்டத்திற்கு ஆதரவளித்து தூண்டிலை விமர்சன, விவாதங்களுக்கிடாக வளர்ச்சிப் பாதையில் இட்டுச் செல்லவேண்டும். இதற்காக சலிப்புத் தன்மையில்-லாமல் தொடர்ந்தும் தம்மை ஈடுபடுத்த வேண்டும்.

இயக்கங்களினால் வாழ்வைத் தொலைத்தவர்கள், வாழ்வைத் தொலைத்தும் தொடர்ந்து போராட முடியாமல் முடக்கப்பட்டிருப்பவர்களின் எண்ணக் குமுறல்களை வெளிப்படுத்தும் களமாகத் தூண்டில் இருப்பதனால் அதற்காகவாவது தொடர்ந்தும் வெளிவரவேண்டும்.

(தொடர்ச்சி 3 ஆம் பக்கம்)

38ஆவது கலத்தில் வெளிவந்த குறிப்புகளைப் படித்துவிட்டு என்னைச் சந்தித்த நண்பர் ஒருவர் கேட்டார் "ஏன் மூண்டாவது கேள்விக்குப் பதில் சொல்லாமல் விட்டிட்டாய்" என்று.

எனக்கு உடனே புரியவில்லை. மூன்றாவது கேள்விக்கு - ஏன் பதில் சொல்லவில்லை என்று திடீரெனக் கேட்டதும் என்னால் அவர் எதைக் கேட்கிறார் எனப் புரிந்துகொள்ளமுடியவில்லை.

"என்ன அது மூண்டாவது கேள்வி?" என்றேன் நான்.

"இவ்வளவு பிழையான இயக்கத்துக்கு எமது போராட்டத்தின் தலைமை சிடைத்ததிற்கு ஏதாவது காரணம் இருக்கிறதா? அல்லது நாம்தான் பிழையாக யோசிக்கின்றோமா? என்று வெளிநாட்டு நண்பர் ஒருவர் கேட்டதாக எழுதியிருந்தாயே... அதுதான்"

"ஓ... அதுவா? அதைப்

பற்றிக் காரணத்தோடே தான் நான் எழுதவில்லை. யாராவது ஏதாவது கருத்து முன்வைக்கிறார்களா என்று பார்ப்பேரீம் என்று யோசித்தேன். தவிரவும் - அந்தக் கேள்விக்கு இதுவரை எழுதியவைகளுக்குள்ளேயே பதில் வந்திருக்கிறது என்று நினைக்கின்றேன்" என்றேன் நான்.

"என்ன பதில்?" என்றார் நண்பர்.

எனக்கு இது தொடர்பாக எமது அரசியல் நண்பருடன் விவாதித்தவைகள் ஞாபகத்திற்கு வந்தன. அவர் புலிகள் போராட்டத்தின் தலைமைக்கு வந்ததற்கு என்ன காரணம் இருக்கிறது என்று அவ்வப்போது நாம் பேசியதையும் - அதுபற்றி நான் தூண்டுவில் எழுதியதையும் பற்றிச் சொல்லி இது ஒன்றும் மேலதிகமாக விளக்கப்படவேண்டிய கேள்வி அல்ல என்று சொல்லியிருந்தார்.

பாதுகாப்பமைச்சர் ரஞ்சன் விஜேரத்தன கோலை செய்

யப்பட்டதற்கு மறுநாள் எமது இந்த உரையாடல் நடைபெற்றது. ரஞ்சனின் கொலையுடன்தான் இந்த உரையாடல் ஆரம்பமாகியது.

"ரஞ்சனை யார் கொன்றிருக்கலாம் என்று நினைக்கிறாய்?" என்று கேட்டேன் நான்.

"யார் செய்தது என்று ஆராய்வது என்னைப் பொறுத்தளவில் அவ்வளவு முக்கியமில்லை. ஆனால் ஒன்று தெளிவு. புலிகள் இதைச் செய்திருக்க முடியாது!"

"என்னுடைய அவ்வளவு நிச்சயமாய் சொல்லறாய்?"

"ஒன்று அது நடந்த இடம். அது புலிகளின் நடமாட்டத்திற்கு அவ்வளவு இலேசான இடமில்லை. இரண்டாவது அங்கு பாவிக்கப்பட்டிருக்கக்கூடிய வெடிமருந்தும், அது வெடிக்க வைக்கப்பட்டிருக்கும் முறையும். றிமோட்கொன்றோல் முறை மூலம் - வெடிக்கவைக்கப்பட்டிருக்கும் இந்தக் குண்டு வெடிப்பைச் செய்யும் உயர்ரக எலக்ரோனிக் வெடிப்பு முறை அவங்களுக்கு இன்னமும் சாத்தியமாகவில்லை"

"அப்ப இதை ஆர் செய்திருக்கலாம்?"

"ஒன்றில் கசினோக்காறர் அல்லது யு. என். பி. கட்சியின் மேல்மட்டம். பிரேமதாச அல்லது அவனது மனைவியின் கையாட்களால் இது நடந்திருப்பதற்கான வாய்ப்புத்தான் அதிகம்"

"அதெப்படி? அப்பிடிச்

செய்வதற்கு அவர்களுக்கு ரஞ்சன் மீது என்ன வெறுப்பு இருந்தது?"

"இது வெறுப்பு மட்டும் சம்பந்தப்பட்டது அல்லவே. பல மேல்மட்ட முக்கிய புள்ளிகளுக்கும், கசினோக்காறருக்கும் இடையில் காசு கைமாறியிருப்பதாக தெரியவருகிறது. அதற்காக்கக்கூட நடந்திருக்கலாம்! இந்தப் பிரச்சினையை அரசு அக்கறையா விசாரிக்குதா இல்லையா என்று பொறுத்திருந்து பார். அப்ப தெரியும். ரஞ்சனரை இடத்துக்கு இன்னும் தனக்கு நல்ல நம்பிக்கையான ஒருத்தனைத்தான் பிரேமதாச நியமிப்பான்"

"ஏன் அப்பிடிச் சொல்லறாய்?"

"பிரேமதாசவிற்கை அரசுதான் பாராளுமன்றமும், மந்திரி சபையும் வெறும் பொம்மைகள் எண்டதை மக்களுக்கு தெளிவா நிரூபிச்சது. பிரேமதாசவுக்கு இராணுவத்தின் மத்தியில் ரஞ்சனுக்குப் பெருகி வரும்

ஆதரவு தொடர்பான அச்சம் இருந்து வந்திருக்கிறது. எப்படியோ ரஞ்சன் கொல்லப்பட்டது உள்வீட்டுச் சத்திகான் என்றே நான் நினைக்கின்றேன். ஆனால் இப்ப அது முக்கியமில்லை. ரஞ்சன் செய்தது ஏதாவது மாற்றத்தை ஏற்படுத்துமா என்பதுதான் முக்கியம்!"

"நீ என்ன நினைக்கிறாய்...?" இது நான்.

"ஒரு மாற்றமும் வராது. ஒருவேளை புலியள் பேச்சுவார்த்தைக்குத் தீரும்பவந்தால், இதுவரை அதை நிபந்தனைகள் போட்டு மடித்து வந்த ரஞ்சன் இல்லாததால், பேசுவது சற்றுச் சலபமாக இருக்கலாம்! மற்றப்படி வேறொன்றும் நடக்காது! அரசு எப்படியோ யூன், யூலைக்குள் நிலைமையை எப்படியாவது முடிவுக்குக்கொண்டு வந்து பேச்சுவார்த்தை நடத்த வேணும் என்று நினைக்குது... "

"ரஞ்சனரை கொலையை பற்றி மற்றத் தமிழ்க் கட்சியள் என்ன சொல்லுமோ தெரியாது"

"என்ன சொல்லும்? ஒரு நேர்மையான, கண்ணியமான மனிதர் கொல்லப்பட்டுவிட்டார். இக் கொலை ஒரு காட்டுமிராண்டித்தனமான கொலைதான் என்று சொல்லும்! "

"ஏன் அப்பிடிச் சொல்லறாய்? "

"பின்னை என்ன? இந்த இயக்கங்களின்ரை அரசியல் அப்பிடித்தானே சொல்லவைக்கும். புலியளை அழிக்கிறதிலை இவையுக்கு நல்ல கூட்டாளியா செயல்பட்டவன்தானே ரஞ்சன். இவங்களுக்கு எப்பிட்யும் செஞ்சொற்றுக்கடன் இருக்கும்தானே! "

"ரஞ்சன் இறந்தது அரசுக்கு ஒருவகையிலை நடட்டம் இல்லையா? "

"அப்பிடிச் சொல்லேலாது. அரசு தன்லுடைய போலித்

தன்மையைப் பாதுகாக்கவும், தன்னை மக்கள் மத்தியில் இன்னமும் நம்பிக்கைக்குரிய ஒன்றாக காட்டவும் இப்பிடி ஒன்றிரண்டு தீவிரமானவர்களை ஒழிப்பதனையும் ஒரு வழிமுறையாகக் கையாடும். ரஞ்சன் ஒரு நேர்ப்படியான. அரசின் குணநலனை வெளிப்படுத்தும் ஒருவகைமாதிரியாக இருந்தான். இப்போக்கு சிறுபான்மையினங்கள் மற்றும் தோட்ட தொழிலாளர் மத்தியில் ஒருவகையில் அரசுக்கு எதிரான போக்கை வளர்க்க உதவியிருக்கிறது. அரசுக்குப் பல லாபங்கள் இருந்தபோதும் முடி மறைக்காது நேரடியாகவே தீமிர்த்தனமாக பேசும் ரஞ்சன் அரசின் போலித்தனத்தை அம்பலப்படுத்தும் ஒர் எதிர்மறையாளனாகவும் இருந்தான்! எனவே இவனது மரணம் அரசுக்கு முழுதாக நடட்டம் என்று சொல்லமுடியாது. புலிகள் தமக்குள் களையெடுப்பு, பகிரங்கத் தண்டனை என்பவற்றை வழங்குவதன் மூலம் ஒரு புனிதத் தன்மையை பேணுவதுபோல, இதுவும் அரசுக்கு லாபம் தரத்தான் செய்கிறது "

"அதென்ன களையெடுப்பு எனக்குப் புரியவில்லையே? "

"இப்போது புலிகளுக்கு உள்ளே பரவலாகப் 'பதவிபறிப்பு', 'தண்டனை' என்பன நடைமுறைக்கு வந்துள்ளன. ஸூர்த்தி, செங்கதிர் போன்றவர்கள் கொல்லப்பட்டதாகவும், பாஸு போன்றவர்கள் பதவி இறக்கப்பட்டுள்ளதாயும் தகவல்கள் கிடைக்கி

ன்றன. இது அவர்களது ஸ்தாபனத்தின் 'புனிதத்' தன்மையை பாதுகாக்கப் பயன்படுகிறதுதானே! மோசமான தனிநபர்களை, சீரழிந்த பண்பு கொண்டவர்களைத் தம்முடன் முரண்படுகிறவர்களை... எல்லாம் மக்கள் விரோதச் செயல்களில் ஈடுபட்டதால் 'தண்டனை' வழங்குவதாகச் சொல்லி கொலை செய்வதன் மூலம் புலிகள் தமது 'புனிதத்' தன்மையை பேணி வருகிறார்கள். செங்கதிர் போன்ற ஒரு அராஜக நடைமுறை உள்ள உறுப்பினரை கொல்வது புலிகள் மீதான 'மதிப்பை' அதிகரிக்கவைக்கும் தானே!"

"நல்ல ஜடியாதான். செங்கதிர் போன்றவர்களைத் 'தண்டிப்பதன்' மூலம் அவர்கள் செய்தவை புலிகளின் நடவடிக்கையாகாது என்று மக்களுக்கு காட்டலாம்தானே! புலித்தலைமைகளின்றை கட்டளைகளைத்தான் செங்கதிர் போன்றவர்கள் நிறைவேற்றினார்கள் என்று யார்பார்க்கப் போகிறார்கள். பிரேமதாசவும் புலியளிட்ட கொஞ்ச விசயம் படிச்சுத்தான் இருக்கிறான்"

"புலிகள் எமது மக்களின் 'விடுதலை' க்கு தலைமை தாங்குபவர்களாக வந்தது எப்படி என்பது பற்றிய உனது வெளிநாட்டு நண்பரின் கேள்வி எனக்கு சூப்பகம் வருகிறது!"

"அந்தக் கேள்வி பற்றி நாம் ஏற்கெனவே பல தடவைகள் பேசியிருக்கிறோம். தூண்டிலில் 'தூறு பூக்கள்' எண்டு அந்

தப் பிரச்சினை பற்றி விவாதம் நடக்குதுதானே! "

"உனது நம்பிக்கைகளை நினைக்க எனக்குச் சிரிப்புத்தான் வருகுது. தூண்டில்லை என்ன விவாதம் நடக்குது? எழுதறவர்கள் பிரச்சினையைத் தொடுகிறார்கள் இல்லை. தொடுபவர்களோ பிரச்சினையைச் சரியாகப் புரிந்துகொண்டதாகத் தெரியவில்லை. உண்மையான அக்கறையுடன் இதில் பங்குபற்றவேண்டியவர்கள் ஒருதரும் பங்குபற்றவேயில்லை"

"சரி விடு. அதுதான் நிலைமை. எமது மொழிக்கும், புத்தகஜீவிகளுக்கும் அந்தப் பாரம்பரியம் இல்லை. 'கண்டனம்' மூலம் ஆரம்பமான எழுத்துத்தானே எமது தமிழ் எழுத்து. ஆனால் அவசரப்படவேண்டியதில்லை. மெல்ல மெல்ல வரும்..."

"நீ நம்பிக்கையோடையெழுது. பார்ப்போம். ஆனால் இந்த மூன்றாவது கேள்வி இருக்கே, அது அவ்வளவு ஆழமாக யாராலும் உணரப்படலை என்றே நினைக்கிறேன்"

"எனக்கு விளங்குகலை"

"அதாவது உந்தக்கேள்வி இருக்கிற மாதிரி யாரும் அல்லது பெரும்பான்மையானவர்கள் சிந்திக்கவில்லை. மற்ற இயக்கங்கள் தாம் தோல்வி அடைந்தது புலிகளின் அராஜக நடவடிக்கையால் என்று நினைக்கின்றன. தாம் எப்போதும் 'சரியாகவிருந்ததாகவே அவை நினைக்கின்ற

வானாவும், போனாவும்.

"கும்பாபிசேகம் செய்யிற துக்காண்டி கோயிலை இருந்த அகதியை வெளியாலை ஓரத்தியடிச்சீருக்கினம்"

"அகதிகள் உள்ளுக்கையிருந்தால் கோயிலை வைச்ச சனங்களிடையே கொள்ளையடிக்கேலாதெண்டாக்கும்"

இன்னன்னா.

ன. தமது தவறு என்று ஏதாவது இருக்குமென்றால் அது முன்கூட்டியே தாம் புலியை அழிக்காமல் விட்டதுதான் என்றே அவை கருதுகின்றன. ஆனால் ஏன் தம்மால் வெல்லமுடியாமல் போனது என்று அவர்களால் ஒருபோதும் சிந்திக்கமுடிவதில்லை. "

"உண்மையில் இவர்களால் வெல்ல முடியாமல் போனது ஏனென்று சொல்கிறாய்? "

"ஒன்று இவர்களுக்குத் - தாம் என்ன செய்கிறோம் என்பது தெளிவில்லாமலிருந்தது. புலிகள் வெறும் இராணுவக்குழுவாக வளர்ந்தபோது, இவர்கள் மக்கள், மக்கள் போராட்டம்

என்று சொல்லிக்கொண்டு புறப்பட்டார்கள். ஆனால் அப்பிடிச் - சொல்லிக்கொண்டபோதும் இவர்களுக்கும் மக்கள் மீது நம்பிக்கை இருக்கவில்லை. ஒன்றில்

இந்தியாவிலோ அல்லது துப்பாக்கிகள் மீதோதான் நம்பிக்கை இருந்தது. மக்கள் மத்தியில் நிலவிவந்த அதே அரசியல் உணர்வுகளை அப்படியே பேணியபடி மக்கள் போராட்டம் பற்றி இவர்கள் பேசினார்கள். கொஞ்சமும் தர்க்கப் பொருத்தமில்லாத இது தவிர்க்கமுடியாமலே சிதைந்து போயிற்று. புலிகளோ மக்களது கடந்தகால நிலையை தொடர்ந்து பேணியபடி அவர்களை உய்த்துவிடவந்த வீரர்களாகத் தம்மை நிலைநிறுத்திக்கொண்டார்கள். உண்மையில் புலிகள் தமிழ் மக்களது தலைமையாகியதில் எந்தப் புதுமையும் இல்லை. அது ஏற்கெனவே இருந்து வந்த அதே அரசியல் தலைமை தான். ஆட்கள்தான் மாறியிருக்கிறார்கள். கூட்டணியின் இடத்தை புலிபிடித்துக்கொண்டது அவ்வளவுதான்! "

"நீ சொல்வதில்படி மற்றவர்கள் தோற்றுப்போனதிலும் புதுமையல்லவையே !"

"ஓம். அதிலும் எந்தப் புதுமையுமில்லை. ஆனால் ஒண்டை கவனிச்சுப் பார். மக்கள் போராட்டம் என்று சொன்னவர்கள் எல்லோரும் ஒரு விதத்திலை மக்களுக்கும் போராட்டத்திற்கும் ஏதோ ஒருவகையிலாவது தொடர்பு இருக்குமெண்டு நினைத்தார்கள். அவர்களை அணி திரட்டவேணும், அவர்களை போராட்டத்தில் ஈடுபடுத்தவேணும் என்று கருதினார்கள். ஆனால் அவர்களுக்கு அதை எப்பிடிச் செய்யிறதெண்டுதான் தெரியேலை. ஏற்கெனவே நிலவியந்த சிந்தனைப்போக்கு இவர்களையும் அளிக்குகொண்டு போய்விட்டது...

புலியளின்ரை அரசியலைப் பொறுத்தவரையில் அதுஎந்தவிதமான மாற்றத்தையும் கோரவில்லை. இராணுவத்தை விரட்டுவது, 'தமிழ் அரசை' அமைப்பது என்பனவே அதற்குக் குறிக்கோளாகவிருந்தது. தான் அமைக்கப்போகும் அரசு எப்படி இருக்கப்போகிறது என்பது பற்றி அதற்கு எந்தச் சந்தேகமும் இருக்கவில்லை. ஏற்கெனவே நடப்பினிருக்கும் ஒருக்குமுறை அரசுகள்தான் அதற்கு ஆதர்சம். சிங்கள இனவெறி மட்டும் இல்லையென்றால் இலங்கையரசையிட்டு புலிகளுக்கு வேறெந்த விமர்சனமும் இருந்திருக்காது. எனவே அது மக்களிடையே எந்த அரசியல் வேலையும் செய்யவேண்டியதில்லை!

லை! அது ஏற்கெனவே கடந்த 40 வருடங்களாக அல்லது அதற்கும் மேலாக செய்யப்பட்டு வந்துள்ளதாலும் அதுவே மக்கள் மத்தியில் ஆதிக்கம் செலுத்துவதாக இருந்ததாலும் அவர்களது 'பணி' மிகவும் இலகுவானதாகவிருந்தது. யுத்தம் என்பது அரசியலின் நீட்சி என்பார்களே அது போல 40 ஆண்டுகால தமிழ் அரசியலின் நீட்சியாக இந்த யுத்தம் நடக்கிறது. அதனால் தான் இந்த யுத்தத்திற்கும் அந்த அரசியலுக்கேயுரிய தடுமாற்றமும் இருக்கிறது"

நான் தொடர்ந்து கேட்டுக் கொண்டிருந்தேன். எனக்கு மக்கள், விடுதலை, புரட்சி என்று பேசிய இயக்கங்களின் கடந்த கால நடவடிக்கைகள் ஞாபகத்திற்கு வந்தன. அவர்களில் யாருக்குமே போராட்டத்தில் மக்களின் பங்கு என்பது விசுவாசமான ஆதரவாளர்களாக இருப்பது தான் என்பதற்கு மேல் எதுவும் தெரிந்திருக்கவில்லை.

மக்கள் பங்களிப்பு என்பது உண்ணாவிரதமும், ஊர்வலமும் தான். மக்கள் விடுதலை அரசியலில் உணர்வுபூர்வமாக திரட்டப்படுவதற்கான எந்த முயற்சியையும் இந்த இயக்கங்கள் மேற்கொள்ளவில்லை. இந்தியாவின் வரவை எதிர்பார்த்து வாய்பார்த்திருந்ததுதான் இவற்றின்நோக்கமாகவிருந்தது. இந்தியாவை சாராத ஒன்றிரண்டு இயக்கங்கள்கூட எந்தத் தெளிவும் இன்றியே இருந்தன.

ஒருவகையில் இவை எல்லாவற்றிடமுமே தாம் அதிகாரத்தைக் கைப்பற்றுவோம் என்ற அடிப்படை நம்பிக்கை இல்லையென்றே எனக்குப்பட்டது. புலிமுதல் பேரவை வரை யாருக்குமே அரசு அமைப்பது பற்றிய தீவிர சிந்தனையோ, நம்பிக்கையோ இருக்கவில்லை. இவைகளின் திட்டம், செயல் அனைத்துமே ஒருவகை அழுக்கக் குழுக்கள் (Free-Sun Girolys) போல்வே இருந்தன. தமது நடவடிக்கையாராவது - குறிப்பாக இந்தியா - தலையிட்டு நிலைமையை மாற்றும் என்ற நோக்கில் மைந்தவையாகவே இவை வகுத்துக்கொண்டன. இதில் வேடிக்கை என்னவென்றால் பேரவை, என். எல். எவ். ரி போன்றவற்றின் சிந்தனையில் இந்திய எதிர்ப்பு இருந்தபோதும் நடைமுறை ஏதாவது அற்புதம் ஒன்றை எதிர்ப்பு நோக்கி செயற்படுவது போலவே அமைந்திருந்தது. இது ஏன் என்பதுதான் எனக்குப் புரியாத குழப்பமாக இருந்தது. நண்பரை இடைமறித்து இதுபற்றிக் கேட்டேன்.

"விளக்கமாகச் சொல்லு. நீ கேக்கிறது விளங்கேலை" என்றார் நண்பர்.

"நான் சொல்லறது உனக்கு விளங்கேலையோ? பொதுவாய் நீ கதைக்கிறதுதான் விளங்கிக்கொள்ள முடியாதபடி குழப்பமாக இருக்கும்" என்றேன் நான்.

"சரி விசயத்துக்கு வா"

என்றார் நண்பர் சிரித்தபடி.

"இல்லை. ஒரு புறம் புலியள் பழைய கூட்டணி அரசியலை முண்டு கொடுத்துக்கொண்டு போராடி தலைமைக் வந்தார்கள். மற்றப் பக்கம் இதைத்தவறெண்டு சொல்லிக்கொண்டு மக்கள் போராட்டம் எண்டும் - கொஞ்சப் பேர் வந்தச்சினம். இவையளவை ஒரு அரசியல் போக்கை உருவாக்கவே முடியவில்லை. தமக்கெண்டு சொந்தமாக ஒண்டும் இல்லாமல் ஒரு எதிர்க்கட்சியினைப் போல புலியளை விமர்சிப்பதன் மூலம் அரசியல் நடத்திவிடலாம் என்றுபாத்தினம். ஆனால் எல்லாற்றை அடிப்படையிலும் தம்மாலை எதுகும் செய்யமுடியாதது எண்டபோக்குத்தான் நிலவியிருக்குது. இது ஏன் எண்டுதான் விளங்கேலை"

"இதுதான் எங்கடை பிரச்சினையே. கூட்டணியின் அரசியல் அதிகாரத்தில் பங்குகோருவதே ஒழிய தமிழீழம் அமைப்பதற்கல்ல. இருக்கிற அரசு இனரீதியான பாகுபாட்டைக் காட்டுவதை தவிர்க்கும் எண்டால் அதாவது தமிழ் முதலாளியுக்கும் சுரண்டலிலை பங்கு தருமெண்டால் சமரசம் செய்யக் கூட்டணி தயார். உண்மையிலை அதிகாரத்திலை பங்கு கோருவதன் அடிப்படையே அதுதான். அது தவியான அரசு ஒன்றை அமைக்கும் அளவுக்கு போராடும் தன்னம்பிக்கையற்ற அரசியல். அதுதான் நான் முதலிலை சொன்னபடி புலியளின் போராட்டம் திரும்பத் திரும்ப

ஒரே இடத்திலேயே நிற்குது .
அது தடுப்பு யுத்த மட்டத்திற்
கு மேல் முன்னேற முடியாதெ
ன்று அதுதான் சொன்னேன் "

"அப்ப மற்ற இயக்க
ங்கள் ? "

"மற்ற இயக்கங்கள் தமிழி
ழரசுக் கட்சியினதும், இடதுசாரி
கட்சியினதும் வெவ்வேறு அளவுக
ளிலான கலவைகள். எமதுநாட்டு
இடதுசாரிக் கட்சிகளோ ஒரு
காலமும் இந்த நாட்டின் புரட்
சிக்காகப் போராடினவையல்ல .
தொழிலாளர் நலன் பேணும்
கட்சிகளாக, சனநாயகப் போ
ராட்டங்களை, தொழிற்சங்கப்
போராட்டங்களை நடத்தியவை
யாகவே இருந்தன. யாருக்குமே
அரசு அதிகாரம் பற்றிய எண்
ணம் இருக்கவில்லை. ஆளும் கட்சி
களுடன் பேரம் பேசும் அரசி
யலையே இடதுசாரிக்கட்சிகளும்
கொண்டிருந்தன. எனவே இவை
இரண்டினதும் கலவைகளாகவந்த
மற்ற இயக்கங்களாலும் அதை
மீற முடியவில்லை. இந்த இடது
சாரிக்கட்சிகளை விமர்சித்துத்-
தான் புதிய இடதுசாரி இயக்க
ங்கள் தோன்றினவாயினும், பழை
ய இடதுசாரிக்கட்சிகளின் அடிப்
படைகளை விமர்சிக்காமல் -
தோற்றங்களை விமர்சித்துக் -
கொண்டே இவைகள் இயங்கத்
தொடங்கின. விளைவு எப்படி இ
ருக்கும்? பலாக்கொட்டை தாக்
க சுரைக்கொட்டை முளைக்கு-
மா? "

"ஆனால் இவ்வளவு கால
அனுபவத்துக்குப் பிறகும் அது

மாறினதாகத் தெரியவில்லையே?"

"மாறவில்லை. மாறாகத்
தொடங்கிய இடத்துக்கேபோய்
விட்டுது! பழையபடி பாராளுமன்
றத்திற்குப் போய்விட்டார்கள்!
திரும்பவும் 'சனநாயக' உரிமை
போர் நடாத்துவார்கள் "

"அப்ப ஒட்டுமொத்தமா
புதிய சமுதாயம், அரசு இவை
பற்றி யாருமே சிந்திக்கவில்லை
என்கிறாயா? "

"சிந்திக்கவில்லை என்று
சொல்லேலாது. ஆனால் சிந்
தனை பழைய சிறைகளை மீறிச்
செல்லவில்லை. திரும்பத் திரும்ப
ஒரே பாதையில்தான் சிந்தித்-
தார்கள். தமது சிந்தனை முறை
யை யாரும் கேள்விக்குள்ளாக்க
வில்லை "

நான் எதுவும் பேசவில்-
லை. இது பற்றிய எனது கருத்து
கள் கிட்டத்தட்ட ஒத்திருந்ததா
ல் மெளனமாக இருந்தேன். புலி
களை 'தேசிய முதலாளிய சக்
திகள்' என்று நண்பர் சொன்
னது தொடர்பாக ஒருவர் தெ
ரிவித்த கருத்து எனக்கு ஞாப
கம் வந்தது. புலிகளை பாஸ்டு
கள் என்றும் இல்லை என்றும் ,
தேசியத்தன்மை இருக்குது அல்
லது இல்லையென்றும் வவாதித்து
கொண்டிருக்கிற நிலை என்ன லா
பம் இருக்குது? இதுவும் திரும்பத்
திரும்ப புலிகளை விமர்சித்தபடி
யே இருக்கிற ஒன்றுதானே ?
உண்மையிலை இப்ப நாங்கள் எ
ன்ன செய்யவேணும்? எது செய்
யிறது சரி? எண்டு சொல்லங் -
கோ. அதுதானே முக்கியமென்று

ம் அவர் என்னைக் கேட்டார், எனக்கும் சரி போலத்தான்பட்டது. இதையும் நான் நன்றிடம் சொல்லிவைத்தேன்.

"... சரிதான். ஒரு வகையிலை நாங்கும் சிந்தனை சிறையிலையிருந்து விடுபடேலையோ என்று எடுத்துக் காட்டுற ஒரு கேள்விதான் இது. ஆனால் நாம் என்ன செய்ய வேணும் என்று தீர்மானிக்கிறது சமகால அரசியல் சக்திகளை மதிப்பிடுவ திலிருந்து பிரிக்க முடியாதது. மதிப்பீடு இல்லாமல் ஒரு முடிவு க்கும் வரமுடியாதது! உதாரணமா எதிரி யார் என்று தீர்மானிக்-காமல் சண்டையிட முடியுமா? எனவே நாங்கள் அது பற்றிப் பேசினது தப்பில்லை. ஆனால் அது மட்டுமல்ல எங்கடை வேலை. அதுக்கருத்ததாகவும் போகவேணும்..."

அதுதான் என்னுடைய பிர ச்சினையும் கூட என்றேன் நான்.

பொய் முகங்கள்....
(நோடர்ஸ்)

"உன்னால இப்பிடி மட் டுந்தான் கதைக்கேறும்" என்று அவனுடைய கேள்விக்குப் பதில் சொல்லாமல் சிவா சைக்கிளை திருப்பிக்கொண்டு போனான். அவன் போவதையே பா ர்த்துக்கொண்டிருந்தான் கரன்.

கலம் 38இல் பிரசுரமான "அ கதிகள்" (வெளிநாடு) குறுக்கும் நெடுக்கினதும் விடைகள்:

மேலிருந்து தீழ்

1. தற்காப்பு
2. சமுதாயம்
4. (ப)யம்
7. மீட்சி
9. நாடு

இடமிருந்து வலம்

1. தஞ்சம்
5. முயற்சி
6. காலம்
8. தாட்டு
10. புதிய நாசி

கனவை மீட்டலன் (நோடர்ஸ்)

இப்படிப் பால குமார் செய்வதேயில்லை.

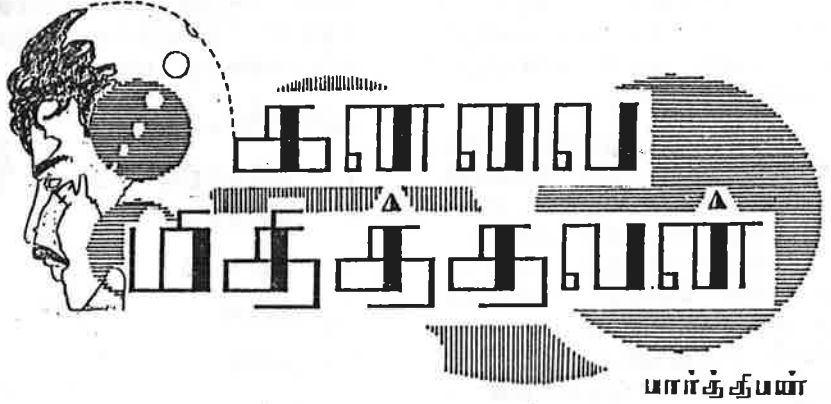
"அண்ணை ஒரு சுருள்தலை பெடியன். மாநிறம். பக்கத்து ஸ்ரத்தான். கண்டனியளே?" றோ ட்டில் நின்று கதைத்துக்கொண்டி ருந்தவர்களை விசாரித்தார்கள்.

"பாலகுமாரே பேர்?"

ஸஹண்ணை"

"இவ்வளவு நேரமும் எங் கை கிடந்தனியள். இவ்வளவும் நட டந்து முடிவுச்சிருக்கு. ஆள் ஆஸ்ப த்தியிலை"

(இன்னும்வரும்)

அந்தச் சம்பவம் சென்ற புதன் கிழமை நடந்திருந்தது.

ஏதோ அலுவலக தூர போயிருந்த முத்து திரும்பிவரும் போது பாலகுமார், ஞானம் வேலை செய்யும் மக்டொனால்ட்ஸுக்கும் போயிருந்தான்.

"என்னடாப்பா இந்தப் பக்கம்?"

"அலுவலாய் வந்தனான். சரியாய் தண்ணிவுடாய்க்குது"

பாலகுமார் பெரிய கருதாசிப் பேணியில் எட்பீர் மில்க் ஷேக் நிரப்பிக் கொடுத்தான். "குடிச்சிட்டு இன்னும் விடாயெண்டாக் கேள்"

"எவ்வளவுடாப்பா?"

"காசு வேண்டாம். உனக்கில்லாத ஷேக்கே?"

இவர்களின் சம்பாசனையை தமிழ் சுப்பவைசர் தள்ளி

புகார்ட்கறாகு

நின்று அவதானித்துக் கொண்டிருந்தான். ஞானம் குசினிக்குள்.

முத்து யா முக்கு வந்து சுமார் நான்கு மணித்தியாலம் கழித்து பாலகுமாரும், ஞானமும் அலங்கோலமாக வந்தார்கள். இருவருடைய சேட்டுகளும் கசங்கி, ஆங்காங்கே எண்ணெய் பரவியிருந்தது. தலைமயிரும் குழம்பியிருந்தது. பாலகுமாரின் முகத்திற் இரண்டொரு கீறல் காயங்கள்.

"என்னடாப்பா?" முத்து திகைத்துப் போனான்.

"ஐயா குஸ்தி போட்டிட்டு வந்திருக்கிறார்" என்றான் ஞானம் உடைகளைக் களைந்தபடி.

"என்னடாப்பா நடந்தது சொல்லுங்கோவன்"

"உன்னட்டைக் காசுவாங்காததை தமிழ் சுப்பவைசர் - செவ்வட்ட அலுவல் போட்டான்."

செவ் இவனைக் கூப்பிட்டு கடைசி வேளில் குடுத்திட்டான். வேலை முடிஞ்சு கடையைப் பூட்டுற நேரம் உவன் தாச்சிச்சட்டியாலை சுப்பவைசருக்கு வெளுத்துப் போட்டான்" என்றபடி சாரத்திற்குள் முழைந்தான் ஞானம்.

"நீ குடிச்ச ஜேக்கின் ர உண்மையான பெறுமதி இருபத்தியுஞ்சு பெனிக்கும் வராது. இவரீ

ஏதோ தன்ரை சொந்தக் காசிலை குறைஞ்சுபோட்டுதெண்ட மாதிரி பே-----ஏற்கெனவே நல்ல ஆத்திரத்தில இருந்தனான். போட்டு வாட்டியெடுத்துவிட்டன்.-----நீயேன்ரா என்னைப் பிடிச்சனி...?" பாலகுமார் ஞானத்தைக் கேட்டான்.

"நான் என்ன உடனேயே பிடிச்சனானே. காய் நல்லா வேண்டும் மட்டும் பாத்திட்டு முக்கால ரத்தம் வரத்தானே பிடிச்சனான். பிறகு இசகு பிசகாய் ஏதாலும் நடந்தாலும் எண்டுதான்"

"ஏன்ராப்பா உப்பிடி அடிபட்டனி. இப்ப வேலை போயிருக்குமே?" முத்துவின் கவலை.

"----- வேலை. உப்பிடி மனிசர் வேலை செய்யவேணுமே?"

இதற்குள் அந்தக் கட்டிடம் முழுவதும் செய்தி பரவி, அந்தச் சாமத்திலும் பலர் துக்கமும், புதினமும் விசாரிக்கவந்து

சேர்ந்தனர்.

"நீ செய்ததுதான்ராப்பா சரி. உப்பிடியானதுகளுக்கு ஒரு பாடம் படிப்பிக்கத்தான் வேணும்"

"வேலை கிடைக்கிறது எவ்வளவு கஸ்டம். செய்த வேலையை உன்ரை மோட்டுத்தனத்தால விட்டுப்போட்டு வந்து நிக்கிறாய்"

"இக்கணம் இது பெரிய சண்டையாய் வரப்போகுது"

ஆளாளுக்கு அப்பிராயம் சொன்னபின் அங்கிருந்த பியர்களை குடித்துவிட்டுப் போனார்கள். ஆகக் கீழ் நூயம் செல்வன் முத்து சமைத்து வைத்திருந்ததில் கொஞ்சம் சாப்பிட்டுவிட்டுத்தான் போனான்.

மறுநாள் உருத்திரனுக்கு இந்தச் சம்பவத்தைத் தெரிவித்தான் முத்து. அவன் இதை அங்கீகரிக்கவும் இல்லை. எதிர்க்கவும் இல்லை. "உதிரி நிலையிலை எல்லாம் அழிஞ்சு போகுது" என்று மட்டும் சொன்னது முத்துவுக்குப் புரியவேயில்லை.

நீண்ட மாதங்கள் கழித்து முத்துவுக்கு ஊரிலிருந்து கடிதம் வந்திருந்தது. பக்கத்து வீட்டுரீச்சர் பொம்பர் தாக்குதலில் - செத்துப் போனான். எல்லா வீடுகளும் உடைந்துவிட்டன. புலிகளும் பவுன் கொடுத்துவிட்டோம். மலேரியா, கொலரா பரவுகிறது. மருந்தில்லை. சாப்பாடுமில்லை. கொழும்புவர இன்றும் பாஸ்

கிடைக்கவில்லை .

கடிதத்தைப் படிக்கும்-
போது கவலை நிறைய வந்தது . சரியாகக் கஷ்டப் படுகிறார்கள் . எல்லோருக்கும் உள்ள கஷ்டம் தானே . இந்தியாவுக்குப் போகச் சொல்லலாம் . அங்கும் ஏகப்பட்ட பிரச்சினைகளாம் . இங்கே கூப்பிடக் காசில்லை . கொழும்புக்கு வந்தால் ரெலி போனிலாவது கதைக்கலாம் .

"எப்ப போட்டகடிதம்?"
தனக்கு கடிதம் ஏதும் வராத ஆதங்கத்தோடு கேட்டான் ஞானம் .

"பத்த மூண்டு தொண்ணூற்றொண்டு"

"ஊரிலை போட்டதோ?"

"கொழும்பு சீல் . ஆரிட்டயோ குடுத்தவிட்டிருக்கினம் போல"

மீனாவும் , அம்மாவும் கடிதம் கொடுத்தவிட ஆர் இருக்கிறார்கள் . இப்போது அகதி முகாமிலா? வீட்டிலா? ஏன் கடிதம் போடவில்லை? காசில்லையா? அல்லது வேறும் ஏதேன் பிரச்சினாயா? ஞானத்திற்கும் துக்கமாய்ருந்தது .

அவர்கள் இருவரையும் - பார்க்கப் பாலகுமாருக்கு ஏதோ செய்தது . கவலையில் இவர்கள் சமைக்காமல் வீட்டு விடுவார்களோ என்று வேறு பயமாயிருந்தது . இலங்கையிலிருந்து அவனுக்கு கடிதம் வந்தாலும் , வராவிட்டாலும் அவன் அலட்டிக்

கொள்வதில்லை .

"எனக்கும் கடிதத்தைக் காணலை"

முத்துவும் , ஞானமும் அவனை அதிசயமாய்ப் பார்த்தார்கள் . கடிதத்தைப் பற்றிப் பாலகுமார் கதைக்கிறான் !

"கலியாணம் ஒண்டு பேச சொல்லி எழுதினான் , வீட்டிலை ஒருதரும் அக்கறை எடுக்கேலை . பொறுப்பெண்டதே இல்லாமல் போச்சு"

"முதேசி . சனம் பங்கறுக்கை இருக்கு . கவலைப்படாட்டிலும் பறவாயில்லை . கலியாணம் பேசச் சொல்லறியோ? உனக்கு தாய் , தேப்பனா வர அதுகள் என்ன பாவம் செய்துதுகளோ"

"இவர் கெட்ட கேட்டுக்குக் கலியாணம் வேறே"

அவர்கள் வழமை நிலைக்குத் திரும்பியிருந்தார்கள் .

"சமைப்போமடா . பசிக்குது"

வார இறுதியில் புதுவருட விழாக்கள் நடப்பதாகப் பல நகரங்களிலிருந்தும் நோட்டீஸ்கள் கிடைத்தன .

"போவோமே?"

"ஆ . விசர் . சும்மா டான் சும் , பேச்சும்" பாலகுமாருக்கு ஆர்வமில்லை .

"வேற என்ன வேணும்? அமலா சமலா எண்டா விழுந்தடிச்சுப் போடுங்கோ"

"அது வேறை, இதுவேறை"

"ஓமோம். அதெண்டால் மெய்தான்"

"போனா தெரிஞ்ச சனங்களையாவது சந்திக்கலாம்" என்று முத்து சொன்னதும் பாலகுமார் ஒத்துக்கொண்டான். சனம் என்பதற்கு அவனின் அர்த்தம் வேறு.

பக்கத்து நகரில் நடந்த விழாவுக்குப் போனார்கள். சமாரான சனம். ஆண்கள் வெஸ்ரேன் ஸ்ரைலில் வசதியாக வந்தார்கள். பெண்கள் இன்னும் பண்டைய இலங்கையில் தான்.

சம்பிரதாயப்படி தாமதமாகவே விழா ஆரம்பம். இலங்கையில் இறந்தவர்களுக்கு அஞ்சலி செய்ய எல்லாரும் எழுந்து தலை கவிழ்த்து தங்களுக்கு விருப்பமானதை நினைத்துக் கொண்டார்கள்.

வந்தவர்களை வரவேற்று, கரித்தாஸ், டியக்கொனிக்கும் முதற்கண் நன்றி சொல்லி, புதுவருடத்தின் அருமை, பெருமைகளைப் போனவருடம் போலவிளக்கி, இந்நாள் பொன்னாள் என்றெல்லாம் சந்தோசப்பட்டும் டிந்தபின் மேடை காவியாகி நடனம் ஆரம்பிக்க ஆயத்தங்கள் நடந்தன.

பாலகுமார் சிகரெட், ஹைலற்றருடன் வெளியே வந்தான். மண்டபத்துக்கு முன்னாலும் ஆட்கள் நின்று கதைத்துக் கொண்டிருந்தார்கள். இயக்கத்தின் பேய்

அற்றாக், குசைன்ரை விசர் வேலை, இயக்கிறேசன் கிடைக்குமோ, கலியாணவீடு திறமாய்செய்தவன், தர்மதுரையிலை ரஜனி கிழவனாய் வாறது சுப்பர்...

பாலகுமார் அவர்களைவிட்டு விலகி நோட்டுக்கு வந்து நிற்காலே தேடினான். தூரத்தில் ஒன்றுலைந் போட்டிருந்தது. போய் ஒரு எக்ஸ்போட்டு வாங்கிக்கொண்டு வந்து ஆட்களில்லாத இடத்தில் நின்று குடித்தான்.

இருள் நன்றாக வந்துவிட்டது. வாகனப் போக்குவரத்துகள் இன்னும் குறையவில்லை. விளம்பர எழுத்துகள் மின்னின.

"இஞ்சாலிப் பக்கம் நண்டு ஆடின பெட்டையைக் கவனிச்சனியே?" மண்டபத்திற்குள்ளிருந்து வந்த இருவர் கதைத்தபடி பாலகுமாரைத் தாண்டி நிற்காலேக்குப் போனார்கள். டான்ஸ் இன்னும் முடியவில்லை என்று பாலகுமாருக்குத் தெரிந்தது.

பியர் குடித்து முடித்ததும் மறுபடி ஒரு சிகரெட் பற்றவைத்தான்.

தூரத்தில் நிறுத்தி வைக்கப்பட்டிருந்த காரிலிருந்து அவனை நோக்கிச் சிலர் வந்தார்கள்.

"இவன் எங்க போய்த் துலைஞ்சான்?" ஞானம் முத்துவைச் சுரண்டினான்.

"புகைவிடப் போயிருப்-

பான்" முத்து சொல்லிவிட்டு மண்டபத்தைப் பார்த்தான். சொற்பப் பேரே மண்டபத்தில் கவனமாக இருந்தார்கள். ஏனையோர் தங்களுக்குள் கதைத்துச் சிரித்துக் கொண்டிருந்தார்கள். அழகின்ற பிள்ளைகளை அப்பாக்களும், அம்மாக்களும் மாற்றமாறி வெளியில் கொண்டு போனார்கள். சில சின்னப் பிள்ளைகள் பாரிய இடத்தைக் கண்ட பூர்ப்பில் என்ன விளையாடுவதென்று தெரியாமல் ஓடித் திரிந்தார்கள். அவ்வப்போது மேடையிலும் ஏறி அம்மா என்று கூப்பிட்டார்கள்.

இன்னிசை நிகழ்ச்சியில் சினிமாப்பாடல்களை அப்படியே ஒப்புவித்து, சனங்கள் கை தட்டி முடிந்ததும், நகைச்சுவை நாடகம் என்று சீன்னை மூடி விட்டு கே. எஸ். ராஜா பாணியில் அறிவித்தார்கள்.

"நாடகம் என்டா பாலகுமார் பாப்பான். ஆளைக் காணலை"

"வா போய்க் கூட்டியருவோம். ஆரோடயேன் அறுத்து கொண்டு நிப்பான். இதுக்கை பேய் வெக்கையாயிருக்கு"

இவரும் இருட்டில் தெரியாத நபர்களின் கால்களை மித்து இன்சலிக்கம், சொறி சொல்லி வாயிலுக்கு வந்தார்கள். ஒரு நிகழ்ச்சி வைக்கக்கூடியளவு கூட்டம் வெளியிலும் நின்றது. குழு குழுவாக நின்று கதைத்துக்கொண்டிருந்தார்கள்.

முத்துவும், ஞானமும் இரு

ளுக்குள் தேடினார்கள். பாலகுமாரைக் காணவில்லை. கொஞ்சம்தள்ளி பொலிஸ் கார் நின்றது. இரண்டு தமிழர்களை பொலிஸ்-காரர்கள் விசாரித்துக்கொண்டிருந்தார்கள். பிழையான கார்பாக்கிங்காயிருக்கலாம்.

"எங்களைத் தேடி அவன் உள்ளூக்கை போட்டானோ?"

"அல்லாட்டி இருட்டில் இடம் பிடிக்கேலாம வேற சீற்றில இருக்கிறானோ தெரியாது. புறோகிறாம் முடியச் சந்திக்கலாம்"

இருவரும் மறுபடி போய்தொடங்கிவிட்ட நாடகத்தைப் பார்த்தார்கள். பழங்காலப்பகிடுகள். கவுண்டமணி, செந்தில் பாணியில் ஆளையால் திட்டுவதை நகைச்சுவையாக்கியிருந்தார்கள். சிரிப்பு அவ்வளவு இலகுவாக வரவில்லை.

நிகழ்ச்சிகள் முடிய இருவரும் முன் வாசலுக்கு வந்தார்கள். பார்வையாளர்கள் களைப்புடன் சாரிசாரியாக வெளியேறினார்கள். பாலகுமாரைக் காணவில்லை.

மறுபடி மண்டபத்திற்குள் போய்ப் பார்த்தார்கள். காலி. இரண்டுபேர் குப்பை சேகரிக்க, மேடையில் நடனமாடியவர்களின் அம்மாக்கள் பிள்ளைகள் போட்டிருந்த நகைகளை பத்திரமாக்கிக் கொண்டிருந்தார்கள்.

இருவருக்கும் திகைப்பாயிருந்தது. (நொடாட்க் 49 ஆம் பக்கம்)

தூண்டில் போக்கு அல்லது விக்கலைப் பற்றி நூல்கள்

கலம் 34இல் "தூண்டில் பற்றியும், விருதலைப் போராட்டம் பற்றியும், சக- ஓடிகளினால் முன்வைக்கப்பட்ட கருத்துகளைத் தொடர்ந்து, பலர் தமது கருத்துகளைப் பகிர்ந்து வருகின்றனர். இது மிகவும் ஆரோக்கியமானது ம், வரவேற்கவேண்டியதுமாகும். (நாங்களும் சுற்றுக்கொள்ளக்கூடியதாகவருக்கிறது)

"தூண்டிலின் போக்கு" பற்றிய திறந்த விவாதமாகவாரம்பித்த இந்தக் கருத்துப் பரிமாறல்கள் இப்போது "விருதலைப் போராட்டம்" என்ற நோக்கிற்கு நகர்ந்திருப்பதால் "தூண்டில்" பற்றி இதுவரை முன்வைக்கப்பட்ட விமர்சனங்களிற்குப் பதிலளிக்கின்றோம்.

இதுவரை வைக்கப்பட்ட-விமர்சனங்கள் அனைத்தையும் 3 பிரிவுக்குள் அடக்கலாம்.

1. புலி பற்றி மட்டுமே விமர்சித்தல்; விமர்சிப்பதற்குத் தகுதியில்லை.
2. எல்லா இயக்கங்களையும் நிராகரித்தல்; தூய்மைவாதம்; கற்பனையான தீர்வுகள்; மிகையான எதிர்பார்ப்புகள்.

3. வெளிநாட்டில் இருக்கும் தமிழ் அகதிகளை இணைப்பதற்குரிய வேலைத் திட்டத்தை முன்வைக்காமை; போராட்டத்திற்கான சரியான திசை வழியை முன்வைக்காமை.

முதலாவது விமர்சனம்:

புலிகளைப் பற்றி மட்டுமே விமர்சிக்கிறோம் என்பது எந்தளவிற்குச் சரியானது என்பதைத் தொடர்ச்சியாக "தூண்டில்" படிப்பவர்களால் தெரிந்துகொள்ள முடியும்.

இந்திய இராணுவம் இலங்கையில் இருந்த காலப் பகுதியில் இந்திய இராணுவத்தின் பயங்கரவாதம் பற்றியும், இந்திய இராணுவத்துடன் கூட்டமைத்துக் கொண்டு இயங்கிய ஈ.பி.ஆர்.எல்.எவ், ஈ.என்.டி.எல்.எவ், ரெலோவினரின் பயங்கரவாதங்கள் பற்றியும் எமக்குக் கிடைத்த தகவல்களை வெளிப்படுத்தியிருந்தோம். இந்தக் கூட்டுக்குழுக்களால் புலி இயக்க உறுப்பினர்கள், ஆதரவாளர்கள் கொன்றொழிக்கப்பட்டமை பற்றியவையையும் இதற்குள் அடக்கலாம். தற்போது இதே இயக்கங்க

சூடன் புளொட், ஈ. பி. டி. பி ஆகியவையும் இலங்கை அரசுடன் சேர்ந்து தமிழ் மக்களுக்குக் கிராக இயங்கி வருவதையும் குறிப்பிட்டு வருகிறோம்.

இலங்கை அரசு பற்றியும் இலங்கை அரசின் ஆயுதப் படைகள் பற்றியும், இவற்றின் ஒருக்கு முறைகள், வன்முறைகள், நோக்கங்கள் பற்றியும் தொடர்ச்சியாக எழுதி வருகிறோம்.

இதேபோல்தான் புலிகள் தனித்தும், இந்திய அரசின் தூண்டுதலின் பேரிலும், இலங்கையரசினது ஒத்துழைப்புடனும் செய்த பயங்கரவாதச் செயல்களையும், மனித உரிமை மீறல்கள், ஜனநாயக மறுப்புகளையும், இவர்களின் பேரக் கூட்டுகளையும் - தெரியப்படுத்தி வருகிறோம். எனவே புலிகளைப் பற்றி மட்டுமே விமர்சிக்கிறோம் என்று கூறுவதற்கு எந்த நியாயமுமில்லை.

"புலிகளை விமர்சித்தல் / எதிர்த்தல்" என்று தனியாகப் பிரித்துப் பார்க்கப்படுவதற்கு இரண்டு காரணங்களை இப்படிக்கூறுபவர்கள் வைத்திருக்கிறார்கள்.

புலிகள் இயக்கத்தின் தனி நபர் வழிபாடுகளும், மிகைப்படுத்தப்படும் இராணுவச் செயற்பாடுகளும் மட்டுமே பார்க்கப்படுவதாலும் பலருக்கும் குறிப்பாக வெளிநாடுகளுக்கு வந்துள்ள பலருக்கு "நாம் தப்பிவந்துவிட்டோம்; அவர்கள் செத்துமடிகிறார்கள்" அல்லது "எங்க

ளால்தான் எதுவும் செய்யமுடியவில்லை; அவர்கள் ஏதோ செய்கிறார்கள்" என்று ஒரு தாழ்வுமனப்பான்மையை உருவாக்கிவிட்டிருப்பதாலும் புலி இயக்கத்தை விமர்சித்தல் என்பதை ஏற்றுக் கொள்ள முடியாமலிருப்பது ஒரு காரணம்.

போராட்டம் பற்றியும் போராட்டத்தின் போக்கு பற்றிய அறிதலும் இல்லாமல் அல்லது அதற்கு முனையாமல் ஒரு தனி இயக்கத்தினூடாகவே போராட்டத்தைப் பார்ப்பதும், அந்த இயக்கத்தின் போக்கிற்கேற்ப போராட்டத்தை 'அட்ஜஸ்ட்' பண்ணிப் பார்ப்பதும் எத்தகைய விளைவுகளை உண்டுபண்ணும் என்பதைக் கடந்த காலங்களிலும், தற்போதும் கண்டு கொண்டும், அனுபவித்துக் கொண்டுமிருக்கின்றோம்.

இராணுவச் செயற்பாடுகளும், ஒருவகை 'கவர்ச்சி' நடமுறைகளும் மட்டுமே போராட்டங்களாகிவிடாது. இவை மட்டுமே ஒரு இயக்கத்தை விருதலை இயக்கமாக்கிவிடாது. பாதுகாப்பு யுத்தம் என்பது விருதலை யுத்தம் அல்ல என்பதை ஈழத்திலிருப்பவர்கள் தங்கள் ஆக்கங்களில் தொடர்ந்தும் வலியுறுத்தி வருகிறார்கள். புலி உட்பட இன்றைய இயக்கங்கள் எவையுமே மக்களின் விருதலையை பெற்றுத் தரப்போவதில்லை என்பதையும் கூட.

ஒரு இயக்கம் மக்களைச் சார்ந்திருக்கும்போது அதை வி

மர்சனங்கள், எதிர்ப்புகளிலிருந்து 'எப்படியாவது' காப்பாற்றவேண்டும் என்ற தேவை எழவேண்டிய அவசியமே இல்லை. தங்களால் முடிமறைக்கப்படும் தவறான பக்கங்கள் அம்பலப்படுத்தப்படுவதால் ஏற்படும் பயமும், இவற்றுடன் பிணைந்துள்ள தங்கள் நலன்கள் பாதிக்கப்படுவதால் ஏற்படும் ஆத்திரமே பலரைத் தம் இயக்கத்தை 'காப்பாற்றுவதற்கு', 'எப்படியாவது' செயற்படவைப்பது இரண்டாவது காரணமாகும். "புலியை எதிர்க்கிறார்கள்", "விமர்சிப்பதற்கு தகுதியில்லை" என்று கூறுபவர்களில் பெரும்பாலானவர்கள் இவர்களே.

தமிழ் (பேசும்) மக்களின் தேசிய விடுதலைப் போராட்டம்/சுயநிர்ணய உரிமைப் போராட்டம் என்பது தனி நபர்களினதோ, தனிக் குழுக்களினதோ உரிமையல்ல. எதிரி என்று சொல்லி மோதுவதும், பிறகு நண்பர்கள் என்று ரகசியமாகப் பேசுவதும், போராட்டத்திற்கு தங்களையே அர்ப்பணித்துள்ள போராளிகளையே தங்கள் பதவிகளுக்கும், பேரங்குக்குமாக தலைமைகள் பலிகொடுப்பதும் ஒன்றும் ஒரு சிலரின் சொந்தவிடயமில்லை. "போராடுபவர்களை விமர்சிக்கத் தகுதியில்லை" என்பவர்கள் அழிக்கப்பட்ட இலட்சக்கணக்கான உயிர்களுக்கும், உடைமைகளுக்கும், அடித்துத் துரத்தப்பட்ட இலட்சக்கணக்கான அகதிகளுக்கும், காணாமற் போனவர்களுக்கும் பதில் சொல்லுவார்கள்

ளா? .

பிழையானதை விமர்சிக்கும் அதே நேரம் சரியானதை ஆதரிக்கவும் தயாராயிருக்கவேண்டும் என்ற விமர்சனத்தை ஏற்றுக்கொள்ள முடியும். எமது கடந்தகாலத் தலையங்கங்களில் சரியானவைகளைத் தெளிவாக ஆதரிக்காத தவறுகள் நிகழ்ந்துள்ளன என்பதை ஒப்புக்கொள்கிறோம்.

இலங்கையில் நிகழும் அரசியல் மாற்றங்கள் நேரடியாகவும், மறைமுகமாகவும் எங்களை பாதிக்கும் சம்பந்தமுடையவர்களாய் நாமிருப்பதால் " வெளி நாட்டுக்கு ஓடி வந்தவர்கள் " என்ற ஒரே காரணத்தைவைத்து விமர்சித்தல், அம்பலப்படுத்தல், தவறுகளை எதிர்த்தல். என்பவற்றைத் தவிர்ப்பது எங்களால் இயலாது. இதன் மூலம் இன்றைய எங்கள் இருப்பையும் நாங்கள் நியாயப்படுத்த முனையவில்லை.

இரண்டாவது விமர்சனம்:

போராட்டம் என்பதை நாம் மனிதாபிமானத்துக்கு அப்பாற்பட்டதாகப் பார்க்கவில்லை. மனிதாபிமான அடிப்படையில் விமர்சிப்பதால் பேப்பரையும், நேரத்தையும் வீணாக்கலாமென்ற பிரஜைகளின் கருத்துடன் எம்மால் உடன்பட முடியவில்லை (கலம்: 39). 'மனிதாபிமானம்' என்று குறிப்பிட்டவுடன் பலருக்கும் ஒரு குழப்பம் வந்திருக்கிறது. இங்கேதான் நாம்

நடுநிலையாளர்கள் அல்ல என்பதை மறுபடி தெளிவாக்கவேண்டியுள்ளது.

அரசபடைகள் கொல்லப்படும்போதோ, கொலைப்படக்கூகுத் தலைமை வகித்த பாதுகாப்பமைச்சர் கொல்லப்பட்டபோதோ, தனது அரசியல் எதிரிகளைக் கொல்ல ஆயுத இயக்கத்தைக் கட்டியமைத்த - த.வி.சு. தலைவர்கள் கொல்லப்பட்டபோதோ, போராளிகளைச் சவுக்குத் தோப்பில் புதைத்துச் சரித்திரம் படைத்த புளொட் தலைவர், ஆயிரக்கணக்கில் மக்களைக் கொன்றுவித்த இந்திய இராணுவத்துக்கும், இந்திய அரசுக்கும் சேவகம் செய்ததுடன், மக்கள் படு கொலைகளில் தாமும் நேரடியாகப் பங்கெடுத்துக்கொண்ட ஈ.பி.ஆர். எஸ். எவ். விண் தலைவர்கள் கொல்லப்பட்டபோதோ நாம் சூக்கம் கொண்டாடவில்லை. அஞ்சலி செலுத்தவில்லை!

எமது மனிதாபிமானம் நிச்சயமாகச் சார்பு நிலையானது. இது பயங்கரவாதத்திற்கும் ஒருக்குமுறைக்கும், சுரண்டலுக்கும் ஆதிக்கத்துக்கும் முகந் கொடுக்கும் மக்களின் பக்கமானதே - ஒழிய வன்முறையைக் கட்டவிழ்த்துவரும் ஆயுதபானிகளுக்கோ, அரசுக்கானதோ அல்ல.

எனவேதான் விடுதலைக்கும், மனிதாபிமானத்துக்கும் எதிரான அனைத்து இயக்கங்களையும் நாம் நிராகரிக்கின்றோம். இந்த இயக்கங்களை நிராகரிப்

பதனால் வரலாறு சமூக சக்திகளுக்கிடையிலான போராட்டங்களினால் இயங்குகிறது என்பதையோ, போராட்டத்தில் சக்திகளின் அணிசேர்க்கையையோ - நாம் புறக்கணிக்கவில்லை. நாம் இயக்கங்களை நிராகரிப்பதென்பது இந்த இயக்கங்களைத் தலைமைகளாகக் கொள்ளாததும், இந்த இயக்கங்களின் செயற்பாடுகளை மக்களின் விடுதலைக்கானதாகக் கொள்ளாததும் என்பதையே அர்த்தப்படுத்துகிறது. இது எமது தலையங்களில் தெளிவுபடுத்தப்படவில்லையாயின் அது எமது தவறுதான்.

அர்த்தமற்றமுறையில் உயிரிழப்புகளையும், திசை திருப்பல்களையும் மேற்கொள்ளும் தவறுகளை யார் செய்தாலும் நாம் தவறு என்கிறோம். மக்களின் உயிர்கள், உரிமைகள் பெறுமதியானவை. இவை அரசினால் அழிக்கப்படும்போது ஒரு விதமான தவறாகவும், இயக்கங்களினால் மேற்கொள்ளப்படும்போதுவேறு விதமான தவறாகவும் எங்களால் பார்க்கமுடியவில்லை. (தத்துவ வறுமையோ?)

சூய்மைவாதம் என்பது யாரும் எந்தத் தவறும் செய்ய மாட்டார்கள் என்று எதிர்பார்ப்பது. சூய்மை வாதத்தை நாம் கடைப்பிடிக்கிறோம் என்றால் விமர்சனம் - சுயவிமர்சனம் என்பதையே நாம் நிராகரிப்பதாகும்.

அடுத்து, கற்பனையான தீர்வுகளும், மிகையான எதிர்பார்ப்புகளும்,

ப்புக்களும் அடங்கியதாக எமது ஆக்கங்கள் அமைகின்றன என்ற விமர்சனமாகும். இதுவரை கால "நூண்டில்" களின் தலையங்கங்களில் - பெரும்பாலும் விடுதலைப் போராட்டம் சம்பந்தமாக - நாம் தீர்வு எதையும் வைக்கவில்லை என்பதே உண்மையாகும்! பல வாசகர்கள் கடிதங்கள்மூலமாகவும், நேரடியாகவும் "நூண்டில்" வைக்கும் தீர்வுதான் என்ன. . ? " என்று தொடர்ந்து கேட்டுக் கொண்டேயிருக்கிறார்கள். இது பற்றிய பதிவை மூன்றாவது விமர்சனத்தின் கீழ் பார்ப்போம்.

இலங்கை பற்றிய எமது தலையங்கங்களில், அங்குள்ள அரசியல் நிலைமைகள் தொடர்பாக நாம் இங்கு (வெளிநாடுகளில்) செய்யக்கூடியவை எவை என்பது பற்றியும், மக்களின் நிலை எவ்வாறுள்ளது என்பது பற்றியும் கருதலாகத் தேடியுள்ளோம் அல்லது சொல்லியுள்ளோம். இதில் நாம் விரும்பியோ, விரும்பாமலோ இந்நிகழ்வுகளோடு சம்பந்தப்பட்டிருக்கும் சமூக சக்திகள் எப்படிச் செயற்பட்டிருக்கமுடியும். . . என்பது போன்றவற்றை கணக்கிலெடுக்காத தவறை இழைத்துள் - ளோம். இதனாலும், யதார்த்தம் பற்றிய பூரண தகவல்கள் இன்மையாலும், பிரச்சினைகளின் நேரடியான தாக்கம் உள்ள தளத்தில் இல்லாததாலுமே எமது ஆக்கங்கள் மிகையான எதிர்பார்ப்புகளைக் கொண்டதாக அமைகின்றன போலும். (௩௭௩ அருள் ௧௯௭௩!)

நூண்டில்

ஏப்ரல் 1991

விலம் : 40

ஆசிரியர் குழு: கடலோடிகள்
 முகவரி: THOONDIL
 Südsalen Büro
 Grosse Heimestr. 58
 4600 Dortmund 1
 F . R . G
 தொலைபேசி: (0231) 136633
 (புதன் கிழமைகள்
 14-20 மணி வரை)

சந்தா :
 ஜேர்மனி : 6 மாதங்கள் - 20,- டி. எம்
 1 வருடம் - 38,- டி. எம்
 ஐரோப்பா : 6 மாதங்கள் - 25,- டி. எம்
 1 வருடம் - 48,- டி. எம்

அமெரிக்கா ,
 ஆபிரிக்கா ,
 ஆசியா : 1 வருடம் - 65,- டி. எம்
 அவுஸ்திரேலியா : 1 வருடம் - 75,- டி. எம்
 தபாற்கணக்கு
 இல : 30807468
 Postcheckamt Dortmund
 BLZ 44010046

சஞ்சிகை வளர்ச்சிக்கான உதவிகளில் ஒன்றாக உங்கள் சந்தா நிதியை அனுப்பி வைத்ததும் எமக்கு கடிதம் மூலம் அறிவிப்பதனால் சஞ்சிகையை அனுப்பி வைப்பதற்குரிய கால தாமதத்தைத் தவிர்த்துக் கொள்ளலாம். உங்கள் கருத்தகள், விமர்சனங்களுடன் எங்குடையதும், உங்களுடையதுமான முயற்சிகளை பயனுள்ளதாக் குவோம்.

அறிவுக்குகல்

தற்போதைய காலம் நாம் ஒவ்வொருவரும் எமது முளையைக் கசக்கிப் பிழிந்து பல விடயங்களை பற்றியும் மனம் திறந்து சிந்திக்க வேண்டிய காலம்.

தேக்கத்திற்கும், தோல்விக்கும் உள்ளாகும்போது விரக்தியடைவது நோய்க்குறான மனோபாவம் . ஆன்மீகவாதம் என்றும் இதைச் சொல்லலாம். இதை அறிவுபூர்வமான பகுப்பாய்வுக்கு உட்படுத்துவதும் , தோல்வியின் இயக்கவியல் காரணங்களைக் கண்டுபிடிப்பதும், அதிலிருந்து வெற்றிக்கு வழி காண்பதும், அவ்வழியில் மீள நடைபோடுவதும் தான் சரியான பொருள்முதல்வாதச் செயல்முறை .

விவாதங்களை முழுமையாக அலுமதியுங்கள். எல்லா விடயங்களையும் கேள்விக்கு உட்படுத்துங்கள். அது எதுவாக இருப்பினும் சரிதான். எதுவும் தர்க்க நியாயங்கட்கு, ஆய்வுக்கு அப்பாற்பட்டதல்ல. குருட்டு வழிபாடு, நம்பிக்கை போன்றவை ஒருபோதும் நமக்கு உதவப் போவதில்லை. அவை இன்று மண்ணில் மண்டையோடுகள் இடறுப்படுகிற வீதிகளையும், மனிதக் குருதியில் சேறாய்ச் சிவந்த வயல்களையும் உருவாக்கிவிட்டிருப்பது போதும்.

நாம் ஆயிரக்கணக்கான அரும்பெரும் உயிர்களை விலையாகக் கொடுத்துள்ளோம். இனிப்போதும், எமது அரசியல், எமது கோட்பாடுகள், எமது தத்துவங்கள், எமது சிந்தனைமுறை அனைத்தும் கேள்விக்குள்ளாக்கப்பட வேண்டும்.